SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 117, ЧИСЛО 43, П'ЯТНИЦЯ, 22 ЖОВТНЯ 2010 РОКУ | 1893 | Vol. 117, No. 43, FRIDAY, OCTOBER 22, 2010 | $1.00

У Києві в День Покрови відбувся марш за визнання УПА

КИЇВ. – В столиці України 14 жовтня відбувся марш за визнання Української Повстанської Армії, присвячений 68-ій річниці утворення УПА. Учасники маршу пройшли Володимирською вулицею від пам'ятника Тарасові Шевченкові до Софійської площі. Під час проходження колони близько 100 бійців спецпідрозділу „Беркут" перекривали прилеглі вулиці, щоб унеможливити рух учасників акції в напрямку Хрещатика.

Участь в акції взяли близько 2,000 осіб. Учасники акції несли великий державний прапор.

Напередодні, 13 жовтня, пізно увечорі Окружний адміністративний суд Києва заборонив Всеукраїнському об'єднанню „Свобода" проводити марш за визнання УПА на Хрещатику, на Майдані Незалежности та Европейській площі.

На Софійській площі активісти Всеукраїнського об'єднання „Свобода", партій „Батьківщина"

Марш за визнання Української Повстанської Армії розпочався біля Київського національного університету ім. Тараса Шевченка.
Фото: Зенон Завада

Учасники Маршу за визнання Української Повстанської Армії, присвячений 68-ій річниці утворення УПА. *Фото: Зенон Завада*

і „Наша Україна" провели віче з нагоди Свята Покрови та на захист української мови.

Початок акції учасники заходу відсвяткували салютом та під акомпаніямент патріотичних маршів Організації Українських Націоналістів і УПА.

Під час виступу відомі українські політичні та громадські діячі, зокрема, письменник Дмитро Павличко та почесний президент Національного університету „Києво-Могилянська академія" В'ячеслав Брюховецький наголосили, що сьогодні існує реальна загроза українській мові та подальшого розколу українського суспільства, чого не можна допустити.

Учасники акції зустріли свистом та вигуками „Ганьба!" вихід для виступу народного депутата Верховної Ради Володимира Яворівського, який, звертаючись до присутніх на площі, сказав: „Люди добрі, що ж ви робите, треба не мені „Ганьба!" кричати, а тим, хто сидить на Банковій".

Він додав, що Бльок Юлії Тимошенко та він особисто зроблять все для того, щоб запропонований законопроєкт щодо мовної політики не був прийнятий в цій редакції, яка наразі існує. *(УНІАН)*

Український освітньо-культурний центр відзначив своє 30-ліття

Петруся Савчак

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – Понад 200 членів та приятелів Українського освітньо-культурного центру (УОКЦ) зібралися 25 вересня у щойно відновленому центрі, щоб відсвяткувати 30-ліття центру та віддати шану Борисові Захарчукові присвятою йому головної залі за досягнення в часі його президентства.

Програма урочистостей також включала коктейль та вшанування засновників і прихильників цієї установи, а завершилася вишуканою вечерею і забавою під музику оркестри „Темпо".

Була проведена виставка, яка висвітлила найбільш пам'ятні моменти з історії УОКЦ у вигляді часової діяграми. На стіні був „Рушник Надії" – мозаїка з 100 вишитих квадратів на честь днів „Міс Всесвіту-2003", та портретів шести президентів центру. На телеекрані, який подарувала Українська кредитова кооператива „Самопоміч", можна було оглянути світлини з останніх 30 років, багато з яких будуть поміщені у ювілейній книзі УОКЦ.

Вечір розпочався в ґалерії ім. д-ра Олександра М. Черника під орудою Романа Дубенка, який привітав і запросив Митрополита-Архиєпископа Української Католицької Церкви Стефана Сороку провести молитву та привітати гостей ювілейного торжества.

Надалі Р. Дубенко представив історію центру, який був заснований у 1980 році для приміщення української суботньої школи „Рід-

(Закінчення на стор. 15)

Владика Святослав Шевчук, Архиєпископ Антоній і Митрополит Стефан Сорока благословлять головну залю. Праворуч – Борис і Дзвінка Захарчуки.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

СКУ висловив співчуття у зв'язку з катастрофою в Україні

ТОРОНТО. — Світовий Конґрес Українців 13 жовтня висловив свої щирі співчуття родинам та рідним і близьким жертв автокатастрофи, що сталася в Україні 12 жовтня у висліді зіткнення пасажирського автобуса з льокомотивою на залізничному переїзді поблизу села Максимівка Нікопольського району Дніпропетровської області. Внаслідок цього жахливого випадку загинуло 43 особи, у тому числі троє дітей, а 10 потерпілих перевезено до лікарні в тяжкому стані. „13 жовтня численна українська діяспора перебуває в жалобі разом з усім українським народом в Україні та молиться за душі загиблих і за одужання потерпілих внаслідок автокатастрофи", – заявив президент Світового Конґресу Українців Євген Чолій. *(Світовий Конґрес Українців)*

В. Ющенко привітав ветеранів з річницею створення УПА

КИЇВ. — Провідник партії „Наша Україна", колишній Президент України Віктор Ющенко 14 жовтня привітав ветеранів ОУН-УПА з 68-ою річницею створення Української Повстанської Армії (УПА). „Прийміть мої щирі вітання з нагоди 68-ої річниці створення Української Повстанської Армії. У буремні роки війни десятки тисяч учасників визвольного руху здійснили героїчний подвиг, відстоюючи незалежність України", – йдеться в привітанні В. Ющенка, розміщеному на сайті партії. Він зазначив, що вояки УПА, „з гаслом „Свобода або смерть!" йшли в бій, віддавали своє життя в ім'я Батьківщини і світу. Вас не зламали ні довгі роки виснажливої боротьби, ні сталінські репресії. Ми схиляємо голови перед вашою мужністю та силою духу", – заявив В. Ющенко. За його словами, ветерани УПА „завжди залишаються в строю", є активними учасниками суспільного життя, живим прикладом служіння українській державі для молодого покоління, якому належить утверджувати ідеали свободи, демократії та соборности в Україні. „Подвиг УПА вже став леґендою. Він золотими літерами вписаний в скрижалі історії нашої держави і назавжди залишиться в пам'яті народу", – підсумував В. Ющенко. Нагадаємо, 14 жовтня, в день Пресвятої Богородиці, відзначається річниця створення Української Повстанської Армії, а також День Козацтва. *(„Кореспондент")*

В Україні відбулися акції на захист української мови

КИЇВ. — Близько 200 представників громадських організацій 18 жовтня пікетували Верховну Раду з вимогою не приймати законопроєкт про мови. Учасники акції розмістилися перед однією з будівель парляменту, в якому відбувалося засідання погоджувальної ради Верховної Ради. Присутні під стінами парляменту вимагали не включати до порядку денного на пленарний тиждень 19-22 жовтня, який буде формуватися погоджувальною радою, відповідний законопроєкт. Деякі з учасників акції тримали в руках барабани і відра, в які стукали палицями і одночасно вигукували; „Займіться справою, а не язиком!", „Одна мова – одна країна!", „Одну державну мову!". Всеукраїнська акція протесту „Займіться ділом, а не язиком!" відбулася біля комітетів Верховної Ради, а також біля обласних державних адміністрацій по всій Україні. Її учасники вимагали зняти з реєстрації законопроєкт „Про мови в Україні". Того ж дня демонстрація під Львівською обласною державною адміністрацією зібрала до 1,000 осіб різного віку, котрі вимагали відкликати законопроєкт „Про мови в Україні" як антиукраїнський та антидержавний за своїм спрямуванням. На захист української мови стали і в Донецьку, де так само, як і в інших зрусифікованих містах, протестували проти подальшої русифікації. *(„Кореспондент", ЗІК, Радіо „Свобода")*

Україна та Литва підписали Дорожню карту

ВІЛЬНЮС, Литва. — Президент України 14 жовтня перебував з візитою у Литві, де з керівництвом країни обговорив двосторонні зв'язки та євроінтеґраційні прагнення Києва. Президент України Віктор Янукович та Президент Литви Даля Ґрібаускайте підписали Дорожню карту розвитку стратегічного партнерства між Україною та Литовською Республікою на 2011-2012 роки. Також у присутності глав держав було підписано протокол Четвертого засідання Ради Президентів України та Литви. *(„День")*

Уґо Чавес в Україні

КИЇВ – 18 жовтня розпочалася візита в Україну Президента Венесуелі Уґо Чавеса. Однією з тем його переговорів з українською владою було постачання венесуельської нафти до Білорусі нафтопроводом Одеса-Броди. Крім того, на думку знавців, сторони можуть домовитися і про екстрадицію українських моряків, що перебувають під арештом у Венесуелі через звинувачення у торгівлі наркотиками. Знавці також наголошують, що У. Чавес виявив цікавість до української зброї, зокрема танків. У. Чавес має військову освіту. У 1992 році організував у Венесуелі невдалий путч, після якого здався владі. Після амнестії у 1994 році розпочав офіційну політичну діяльність. У 1998 році переміг на президентських виборах. У. Чавес доклав усіх можливих зусиль, щоб змінити конституцію Венесуелі. Завдяки змінам у 2002 році отримав можливість піти на третій президентський термін. Одним з об'єктів дошкульних висловлювань У. Чавеса став Президент США Джордж Буш. У Венесуелі всім відома пристрасть Президента до нецензурної лайки. У. Чавес називав своїми друзями і Володимира Путіна, і Фіделя Кастра, і Олександра Лукашенка. Того ж дня відбулася зустріч В. Януковича з У. Чавесом. Президенти заявили про необхідність поглиблення співпраці між двома країнами. Президент Венесуелі зауважив, що візита в Україну для нього дуже важлива. Він погодився з В. Янковичем у тому, що Україна й Венесуеля мають невикористаний потенціял для співпраці й налагодження контактів на вищому рівні. *(Радіо „Свобода")*

Набув чинности новий закон про Кабінет міністрів

КИЇВ. — Закон про Кабінет міністрів, що відповідає положенням Конституції редакції 1996 року й утверджує повноваження Президента призначати прем'єра за згоди більш як половини конституційного складу парляменту, 13 жовтня набув чинності. Закон визначає, що до складу Кабінету міністрів входить прем'єр, один перший віце-прем'єр, три віце-прем'єри, міністри. Члени Кабінету міністрів призначаються Президентом за поданням прем'єра. Уряд може бути відісланий у відставку внаслідок ухвалення Верховною Радою резолюції недовіри, ухвалення Президентом рішення про відставку Кабінету міністрів, відставки прем'єра або його смерти. Крім того, уряд складає повноваження перед новообраним главою держави. Програма діяльности Кабінету міністрів базується на передвиборній програмі Президента. Посади членів Кабінету міністрів є політичними, на які не поширюється трудове законодавство й законодавство про державну службу. За новим законом, Кабінет міністрів відповідальний перед Президентом. *(Радіо „Свобода")*

Джо Байден мав розмову з Віктором Януковичем

ВАШІНҐТОН. — Як повідомив Білий Дім, 14 жовтня віцепрезидент США Джо Байден мав розмову з Президентом України Віктором Януковичем у зв'язку з запланованими на 31 жовтня місцевими виборами. Віце-президент подякував Президентові В. Януковичеві за економічні реформи, які він дотепер просував, і за підтримку спільної політики щодо непоширення ядерної технології. Віцепрезидент Дж. Байден підкреслив важливість вільних і справедливих виборів 31 жовтня та свободу засобів масової інформації як ознаки відданости України справі демократії та европейської інтеґрації, і підкреслив підтримку цим цілям з боку уряду Президента Барака Обами. Крім цього, віцепрезидент США наголосив Президентові В. Януковичеві, що процес конституційних реформ, що є наслідком рішення Конституційного суду від 1 жовтня, повинен включати систему стримування і противаг для всього населення України. *(„Голос Америки")*

Населення України зменшилося до 45,906,933 особи

КИЇВ. — Середня чисельність населення за січень-липень зменшилася на 176 тис. і становить 45,906,933 особи. Про це повідомлено 18 жовтня з посиланням на прес-службу Державного комітету статистики. Минулого року цей показник становив 46,083,010 осіб. *(ЗІК)*

Україну визнали однією з найбідніших країн Европи

КИЇВ. — Україна за рівнем добробуту громадян посіла передостаннє місце серед 40 европейських держав. Про це ідеться у звіті „Global Wealth 2010" швайцарського банку „Credit Suisse". Згідно з даними звіту, середній розмір статку громадянина України становить 2,700 дол., що лише на 200 дол. більше, ніж у найбіднішій державі Европи – Молдові. Разом з тим, за останнє десятиліття пересічний молдаванин збільшив свої статки майже в чотири рази – в той час, як українець - утричі. Серед безпосередніх сусідів України найбагатшими виявилися громадяни Польщі, середній статок яких становить 28.6 тис. дол., Угорщини (26.6 тис. дол.) і Румунії (12.4 тис. дол.). Середній статок росіян склав понад 10 тис. дол., що в шість разів більше показників 2000 року, а білорусів – 6,000 дол., що майже утричі більше. Українці виявилися біднішими за грузин, середній статок яких склав 13 тис. дол., китайців (понад 17 тис. дол.) і турків (майже 25 тис. дол.). Дані звіту свідчать, що максимальний розмір статку українців був досягнутий в 2007 році, коли в середньому становив 6,000 дол., але в наступному році – через світову кризу – він упав до 4,000 дол., а в 2009 році – до 2,500 дол. Експерти підрахували, що в цілому з 2000 по 2010 рік особистий добробут всіх жителів плянети зріс більш ніж на 40 відс. і оцінюється приблизно в 200 трлн. дол. У середньому кожен став багатшим на 43 відс. і має статки у 43.8 тис. дол. *(„Українська правда")*

Зростає обурення всюдисущою СБУ

КИЇВ. — Низка українських правозахисників та політологів критикують діяльність Служби безпеки України (СБУ) за наступи на свободу слова та на громадянські права.

Старійшина українського правозахисного руху Левко Лук'яненко, який за боротьбу за українську незалежність у радянські часи відбув 25 років ув'язнення та ще п'ять років заслання, 13 жовтня висловив своє обурення тим, як сьогодні працює СБУ: „Служба безпеки має захищати Україну від антиукраїнських дій. А як ми бачимо, вона цього не робить. Останній приклад – це антиукраїнська діяльність Генадія Зюґанова в Україні. І СБУ не потурбувалася про те, щоб разом з Міністерством закордонних справ оголосити цю персону небажаною в країні".

Л. Лук'яненко вважає, що за Конституцією функція СБУ полягає не в обмеженні прав громадян, а в захисті держави від внутрішніх і зовнішніх ворогів. Протести проти утисків цих прав спочатку українських, а згодом і европейських громадських організацій мали своє продовження на дипломатичному рівні.

Минулого тижня в українській пресі оприлюднено заяву Посла Франції в Україні Жака Фора, який назвав „не зовсім доречним

(Закінчення на стор. 21)

НА АКТУАЛЬНУ ТЕМУ

Чому В. Пінчук і „YES“ іґнорують загрози українській демократії?

Тарас Кузьо

У зв'язку з сьомою ялтинською зустріччю „Yalta European Strategy" („YES"), що відбувається кожного року в кримському портовому місті Ялта і цього року тривала від 30 вересня до 3 жовтня, варто запитати, чому Віктор Пінчук, засновник „YES", нічого не говорив про справжні загрози українській демократії, хоч вони мають прямий вплив на євроінтеґраційні перспективи України?

Веб-сайт „YES" спекулює участю колишнього Верховного представника з питань спільної зовнішньої політики та політики безпеки і колишнього Генерального секретаря Ради Европейського союзу Хав'єра Солани у цій ялтинській зустрічі. Він приєднався до „говорильні" про ґльобалізацію та економічну кризу, проте не про загрози українській демократії.

Українській демократії, яку з трудом вибороли мільйони українців у 2004 році під час Помаранчевої революції, загрожує повзучий авторитаризм команди Віктора Януковича, що й підтвердила резолюція Европейської народної партії 13 вересня. Тому дуже дивним виглядає той факт, що В. Пінчук і сьома зустріч „YES" проіґнорували головну проблему сьогоднішньої України.

Якоюсь мірою про причину іґнорування говорить біографія цього діяча.

В. Пінчук досить рано знайшов свою нішу олігарха-піонера, який намагався поліпшити свій міжнародний „імідж" шляхом налагодження тісних контактів з европейськими та американськими елітами. Протягом двох останніх років другого президентського терміну Леоніда Кучми В. Пінчук запросив до Києва ряд високопоставлених американських політиків: Джорджа Буша-старшого, колишнього Державного секретаря Генрі Кісінджера, генерала у відставці та колишнього командувача військ НАТО в Европі Веслі Кларка, колишнього Посла США в ООН Річарда Голбрука і зовнішньополітичного радника кандидата від демократів на виборах 2004 року Джона Кері.

В. Пінчук також намагався отримати членство у таких впливових міжнародних організаціях, як „International Crisis Group", де його внески дозволили йому здобути посаду „старшого радника". Крім того, В. Пінчук робив грошові внески до двох впливових вашінґтонських аналітичних центрів, Інституту Брукінґса та Інституту міжнародної економіки (IME), започаткувавши українські дослідницькі програми, очолювані колишнім Послом Стівеном Пайфером і відомим економістом Андерсом Аслундом. Книга А. Аслунда „Як Україна стала ринковою економікою та демократією", яку в 2009 році опублікував IME, стала результатом цієї дослідницької програми.

До того ж, іншу частину своїх статків В. Пінчук витрачає на важливі соціяльні програми. Він одружений із Оленою Франчук, дочкою колишнього Президента Л. Кучми, яка заснувала фонд для боротьби з розповсюдженням СНІДу в Україні.

Проте не все так гладко.

В. Пінчук і Сергій Тігіпко як чільні представники партії „Трудова Україна" намагалися відбілити образ Л. Кучми, зокрема стосовно його ймовірної причетности до історії вбивства журналіста Георгія Ґонґадзе. Робили вони це двома шляхами. По-перше, найняли детективну аґенцію „Kroll Associates" заради того, щоб визнати підробленими записи, зроблені колишнім охоронцем глави держави Миколою Мельниченком, згідно з якими замовником убивства, хоч і непрямим, був Л. Кучма. 25 вересня 2001 року „Трудова Україна" опублікувала результати „розслідування" „Kroll Associates", відповідно до яких Л. Кучму було визнано невинним.

Другий спосіб полягав у фінансуванні кампанії, започаткованої під вибори 2002 року, зміст якої полягав у тому, що за вбивством Г. ҐонҐадзе та скандалом „Кучмаґейту" стояло американське Центральне розвідувальне управління (ЦРУ). 15 вересня цього року Л. Кучма твердив, що вбивство було спецоперацією ЦРУ. Українські та західні експерти говорять про цю версію з посмішкою.

Проте справжнім крахом іміджу В. Пінчука стало його непряме сприяння згортанню демократії в Україні шляхом просування своїх політичних соратників протягом останніх 10 років.

На виборах 2002 та 2006 років В. Пінчук фінансував політичні проєкти Валерія Хорошковського та Інни Богословської, тобто „Команду озимого покоління" (більше відому як КОП) і „Віче". КОП було створено заради того, щоб вона відібрала голоси в головної опозиційної сили, „Нашої України", очолюваної Віктором Ющенком.

Обидва проєкти провалилися, набравши лише 2 відс. і 1.7 відс. голосів, відповідно. Тим не менше, вони успішно втягнули В. Хорошковського та І. Богословську у вищі сфери української політики. В. Хорошковський став одним з найбагатших підприємців і входив до уряду Юлії Тимошенко 2007-2010 років, а І. Богословська у 2007 році пройшла до парляменту в складі Партії Реґіонів.

Після того, як В. Хорошковського звільнили з посади голови Державної митної служби в лютому 2009 року, він став першим заступником голови Служби безпеки України (СБУ), а згодом – після обрання Віктора Януковича Президентом України – головою СБУ. Мільярдер В. Хорошковський є власником українського телеканалу „Інтер", що дає підстави для звинувачень у конфлікті інтересів.

На посаді голови СБУ В. Хорошковський нехтує правилами, що були встановлені його покровителем В. Пінчуком у 2003-2004 роках і стосувалися того, що В. Пінчук подасть приклад відділення бізнесу від політики і не буде брати участи у майбутніх виборах. В. Пінчук дотримав слова та не взяв участи у парляментських виборах 2006 і 2007 років.

В. Хорошковський став головним вособленням чотирьох загроз українській демократії. По-перше, він посприяв відібранню ліцензій на мовлення від незалежних телеканалів „ТВі" та „5 канал", частоти яких перейшли до „Інтеру". По-друге, він використовує СБУ для переслідування істориків і вторгнення в приміщення неурядових організацій, що займаються розслідуванням злочинів тоталітарного режиму проти українців. Разом з тим, В. Хорошковський протидіє розкриттю радянських архівів стосовно цих злочинів.

По-третє, СБУ намагається дискредитувати діяльність в Україні таких західніх структур, як фінансований Джорджем Соросом Фонд „Відродження". У липні цього року на київському летовищі „Бориспіль" на 10 годин було затримано директора українського представництва Фонду Конрада Аденавера Ніко Ланґе. Його відпустили тільки після прямого втручання німецького канцлера Анґели Меркель.

По-четверте, СБУ створює перешкоди для приїзду до Києва на збори опозиції жителів інших реґіонів і таким чином порушує конституційне право українців на мирні протести.

Такі розслідування діяльности західніх фондів привело до пониження міжнародного авторитету Президента В. Януковича та зменшення євроінтеґраційних шансів України. Дивним виглядає те, що В. Пінчук, засновник „YES", досі мовчить. Затримання Н. Ланґе відбулося лише за місяць до першої візити Президента В. Януковича до Німеччини, надзвичайно впливової країни ЕС, від чийого рішення залежить, чи отримає коли-небудь Україна статус кандидата в члени. При цьому голова Президентської адміністрації Сергій Льовочкін особисто втрутився заради того, щоб припинити розслідування діяльности Фонду „Відродження", що виглядало досить дивно.

Що стосується І. Богословської, то її входження у велику політику було ще сумнівнішим. Особливо це стосувалося її виборчої кампанії під час президентських виборів 2010 року, коли СБУ погрожувала висунути проти неї кримінальні звинувачення.

Важко зароблений і добре оплачений міжнародний "імідж" В. Пінчука наразі псують його власні кандидатури. Тому цікаво, чому він досі зберігає мовчанку, а програма сьомої зустрічі „YES" не містила жодних згадок про серйозні загрози для української демократії.

Пам'яті незламного борця за самостійну Україну

КИЇВ. – У зв'язку з 51-ою річницею загибелі провідника Організації Українських Націоналістів Степана Бандери Провід ОУН в Україні 12 жовтня оприлюднив заяву, в якій знову підкреслив значення цієї особистости для національно-визвольної боротьби українського народу у XX ст.

Зокрема у заяві говориться: „Хто нині заперечує заслуги С. Бандери, той політично живиться кривавими наслідками тривалого поневолення українців. Підкорення України наші вороги здійснювали всіма мислимими засобами, включно з геноцидним виморюванням селян, державними утисками мови й культури.

У хвилини високого національного піднесення Москва завжди застосовувала грубу силу й убивала видатних політиків-самостійників – Головного Отамана Симона Петлюру, творця УВО й ОУН полковника Євгена Коновальця, Головного Командира УПА Романа Шухевича, Провідника ОУН Степана Бандеру.

У тяжкі хвилини життя нації саме борці й духовні подвижники найбільше потрібні нації, вони допомагають віднайти політичний дороговказ, вселяють мужність і віру у правильність обраного історичного шляху та політичного вибору. Разом з С. Бандерою український народ переможе у своїх віковічних прагненнях до свободи, незалежности, до утвердження національної і людської гідности".

Провід ОУН (б)

В. Янукович підписав указ про мовно-літературний конкурс

30 вересня Президент України Віктор Янукович підписав указ „Про Міжнародний мовно-літературний конкурс учнівської та студентської молоді ім. Тараса Шевченка", яким постановив започаткувати його проведення як щорічного загальнонаціонального заходу, спрямованого на підвищення рівня знань з української мови і літератури, рідних мов і літератур, виховання у молодого покоління любови до мов українського народу, забезпечення їх всебічного розвитку.

Указом передбачено, починаючи з 2011 року, заснування 39 щорічних стипендій Президента України переможцям конкурсу, а Кабінетові міністрів доручено забезпечити розроблення положення про конкурс, а також сприяння щодо його проведення.

4 жовтня В. Янукович підписав указ „Питання Національної премії України ім. Тараса Шевченка", у якому сказано: „Твори на здобуття Національної премії України ім. Тараса Шевченка 2011 року, висунуті в установленому порядку до набрання чинності цим Указом, підлягають розгляду, обговоренню та оцінці Комітетом з Національної премії України ім. Тараса Шевченка відповідно до Положення про Національну премію України ім. Тараса Шевченка, затвердженого цим Указом".

Указом затверджено положення про Національну премію України ім. Т. Шевченка та про Комітет Національної премії України ім. Т. Шевченка.

Сергій Погорельцев,
Генеральний консул України
в Ню-Йорку

АМЕРИКА І СВІТ

Мішель Обама розпочала агітаційну кампанію за демократів

ВАШІНҐТОН. — За три тижні до виборів у Конґрес США Демократична партія пустила у хід, як вважається, свою найсильнішу зброю у протистоянні з республіканцями. Перша Лейді Мішель Обама вперше за два роки активно включилася в агітаційну кампанію. Вона залишається суперпопулярною в країні особистістю, попри стрімке падіння популярности свого чоловіка. У промовах М. Обама підкреслює свою ролю дружини та матері: „Коли я думаю про ті проблеми, які постали перед нацією, я думаю про те, яким ми залишимо світ для всіх наших дітей. Мої діти – це мій всесвіт і все, що я роблю – це заради них, тому сьогодні я тут". Ця тактика виявилася дуже ефективною. Сьогодні позитивне оцінювання Першої Лейді – 68 відс., Президента – 50 відс. Протягом трьох тижнів М. Обама виступатиме на підтримку кандидатів від демократів у восьми штатах, де їхній партії загрожує поразка. *(„Голос Америки")*

Папа Бенедикт XVI канонізував шістьох нових святих

ВАТИКАН. — 17 жовтня у Ватикані Папа Бенедикт XVI очолив урочисту Літургію, під час якої проголосив святими Станіслава Казімерчика (Солтиса) з Польщі, брата Андре (Альфреда) Бесе з Канади та чотирьох черниць: Кандіду Марію від Ісуса Сіпітрію-і-Баріола – еспанку, Мері від Хреста МакКілоп з Австралії, Джулію Сальцано та Батісту Камілу да Варано з Італії. На канонізацію прибули десятки тисяч вірних з Польщі, Канади, Еспанії та Австралії, офіційні делеґації з країн нових святих. Хоч вони жили у різні епохи та в різних місцях, їх об'єднує євангельське свідчення віри, надії та любови до Бога і ближніх. Святіший Отець поставив їх за зразок для сучасної Італії. *(ЗІК)*

Савдійці попереджають про загрозу теракту в Европі

ПАРИЖ. — Міністер внутрішніх справ Франції Бріс Ортефе сказав, що Савдійська Арабія попередила про загрозу терористичної атаки з боку „Аль-Каїди" в Европі, зокрема скерованої проти Франції. Б. Ортефе 17 жовтня сказав, що европейські аґентства розвідки отримали таке попередження протягом останніх днів. Він заявив, що загроза є реальною і що уряд перебуває в стані готовности. Кілька тижнів тому США, Великобританія і Японія попередили своїх громадян про можливість терористичних атак в Европі після того, як аґенти західніх розвідувальних аґентств викрили намір бойовиків, пов'язаних з „Аль-Каїдою" і базованих у Пакистані, вчинити терористичні атаки на головні британські, французькі та німецькі міста. Органи влади кажуть, що атаки можуть бути подібними до терористичного нападу, вчиненого у 2008 році у Мумбаї в Індії, внаслідок якого загинуло 166 осіб і чимало отримало поранення. *(„Голос Америки")*

Іран звільнив американського підприємця іранського походження

ТЕҐРАН, Іран. — Іран звільнив американського підприємця іранського походження, який перебував в ув'язненні 29 місяців. Реза Тагаві, якому 71 рік, заперечував увесь час, що він мав будь-які зв'язки з екстремістським іранським угрупованням. Втім він визнав, що під час відвідин Теґрану у 2008 році передав одній людині 200 дол. на прохання свого знайомого, але не знав про можливість будь-якого зв'язку цього з терористами. Іранські представники органів влади так і не змогли пред'явити Р. Тагаві ніяких звинувачень у злочині. Втім вони кажуть, що група, яка отримала гроші, відповідальна за бомбовий напад на мечеть у Ширазі у 2008 році. Одна з передумов звільнення Р. Тагаві полягала у тому, щоб він відвідав місце нападу перед тим, як залишити Іран. Уряд США домагався від Теґрану звільнення каліфорнійського підприємця. *(„Голос Америки")*

Генеральний секретар НАТО закликав підтримати ПРО

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Генеральний секретар НАТО Андерс Фоґ Расмусен закликав країни-члени Альянсу підтримати створення систем протиракетної оборони. Він звернувся з таким закликом на засіданні міністрів закордонних справ і оборони країн НАТО. Деякі члени НАТО висловлюють застереження щодо коштів створення такої системи у нинішніх умовах ґльобального економічного спаду. Учасники засідання в Брюселі обговорили питання реформування Альянсу для ефективнішого реаґування НАТО на кібератаки і загрози ракетних нападів. Реформи є частиною нового пропонованого проєкту стратеґічної концепції НАТО, який, як гадається, буде прийнятий на зустрічі Альянсу у Португалії наступного місяця. А. Расмусен заявив, що НАТО необхідно захищати своїх 900 млн. громадян, проте йому потрібно „сучасну оборонну систему, аби відповідати на сучасні загрози". Міністер оборони США брав участь в засіданні міністрів НАТО у Брюселі. *(„Голос Америки")*

У Лондоні стурбовані ситуацією з демократією в Україні

ЛОНДОН. — Міністер британського уряду у справах Европи Дейвид Лідінґтон 13 жовтня висловив стурбованість ситуацією з демократією та дотриманням прав людини в Україні. Таку заяву Д. Лідінґтон зробив напередодні своєї візити до Києва. „Ми стурбовані, і якщо ви подивитеся на нещодавню резолюцію Парляментської Асамблеї Ради Европи, то зможете побачити, що цю стурбованість поділяють країни всього Европейського союзу. І всі вони є друзями України! Але вони висловлюють стурбованість, хоча вони не налаштовані вороже до України. Ми хочемо бути добрими справжніми друзями України. Ми хочемо поглиблювати наші взаємини, але існує певна стурбованість з питань стану демократії і прав людини", – заявив Д. Лідінґтон. Він також зазначив, що Великобританія виступає за поглиблення взаємин України та Евросоюзу, зокрема, за підписання угоди про зону вільної торгівлі та угоди про асоціяцію між Україною та Европейським союзом. При цьому Д. Лідінґтон заявив, що під час своїх зустрічей з українською владою порушить питання дотримання прав людини в країні. „Я також хотів би висловити стурбованість станом справ з деякими моментами, які стосуються прав людини і демократії в Україні, і я хотів би дізнатися від українських провідників, чому вони інколи вдаються до певних кроків", – сказав він. *(„Кореспондент")*

ОБСЕ вимагає розслідування випадків нападу на журналістів в Україні

ПАРИЖ. — Організація безпеки і співробітництна в Европі (ОБСЕ) вимагає розслідування випадків нападу на журналістів в Україні. Про це заявила 13 жовтня представник ОБСЕ з питань свободи засобів масової інформації (ЗМІ) Дуня Міятович. Вона нагадала про справи журналістів Георгія Ґонґадзе та Василя Климент'єва, наголосивши при цьому на необхідності скорішого їх розслідування. Коментуючи нещодавні звіти, зроблені міжнародними контролюючими організаціями щодо забезпечення свободи слова в Україні, Д. Міятович зазначила: „Аби відповідати міжнародним медія, мірилам та зобов'язанням в рамках ОБСЕ щодо забезпечення свободи ЗМІ, влада має уникати будь-яких спроб впливати або втручатися в зміст". В той же час вона зазначила, що український медія-простір потребує реформування. Зокрема, на її думку, необхідно якнайшвидше прийняти закон про доступ до інформації, а також вирішити проблему створення суспільного телебачення в Україні. Вона вважає, що суспільне телебачення – це перехідний етап від монополії держави на ЗМІ. „Мене запевнили, що цей процес буде завершено наприкінці цього року. Життєздатний, політично та фінансово незалежний суспільний мовник – єдина запорука забезпечення плюралізму у сфері мовлення", – наголосила Д. Міятович. *(УНІАН)*

Створено службу з повернення Европи в лоно Церкви

ВАТИКАН. — Папа Бенедикт XVI своїм декретом створив 13 жовтня у Ватикані управління з реєвангелізації Европи й інших країн, де традиційно поширене християнство. Управління, метою якого є відновлення популярности християнського віровчення, використовуватиме сучасні технології комунікації і активізує місіонерську діяльність за допомогою членів чернечих скупчень і релігійних рухів. Служба також роз'яснюватиме єпископам методи популяризації християнства. Раніше Ватикан вже виявляв цікавість до високих технологій. В декреті не зазначені країни, де управління концентруватиметься в своїй праці. Крім Европи, управління також боротиметься за зміцнення позицій християнської віри в країнах Латинської Америки. Причиною створення управління Бенедикт XVI називає втрату віри мешканцями країн, які мають сильне християнське коріння. Понтифік указує, що цей процес триває вже близько сотні років. За словами керівника управління Ріно Фізічели, рішення Папи є спробою вирішити проблему, що непокоїть Католицьку Церкву впродовж десятиліть. *(УНІАН)*

Кондоліза Райс опублікувала книгу спогадів

ВАШІНҐТОН. — Колишній Державний секретар США Кондоліза Райс написала книгу спогадів. яка з'явилася на полицях крамниць 14 жовтня. Першу частину майбутнього тритомника автор назвала „Незвичайні звичайні люди: мемуари сім'ї" („Extraordinary, Ordinary People: A Memoir of Family"). У ній К. Райс зосередилась на розповідях про своє непросте дитинство, батьків, друзів, прагнення та сподівання. К. Райс народилася у 1954 році в Бермінґгемі, Алабама, яке у 1950-1960-их роках було одним з центрів боротьби афроамериканців за свої громадянські права. У 1967 році К. Райс переїхала до Денверу, Кольорадо, де почала відвідувати приватну католицьку школу для дівчат. У 16 років вступила до коледжу, де слухала курс Джозефа Корбела – батька Мадлен Олбрайт (Держсекретаря США в адміністрації Била Клінтона). Її розповідь обривається на 2000 році, коли Джордж Буш був обраний Президентом США. Наступні вісім років свого активного політичного життя автор обіцяє викласти у другій книзі, яка побачить світ у 2011 році. *(„Укрінформ")*

Високі нагороди А. Чапман та іншим шпигунам

МОСКВА. — 18 жовтня Президент Росії Дмитро Медвєдєв на спеціяльній церемонії в Кремлі надав вищі державні нагороди російським шпигунам, яких раніше цього року депортували з США. 10 шпигунів визнали в американському суді, що вони були аґентами чужоземних держав. Згодом Москва погодилась обміняти чотирьох американських шпигунів на російських аґентів. Це був найбільший обмін шпигунами між США та Росією з часів холодної війни. Речниця Кремля Наталья Тімакова сказала: „У Кремлі відбулась церемонія, під час якої були роздані вищі державні нагороди кільком працівникам Служби зовнішньої розвідки, серед яких були шпигуни, які працювали у США і повернулись у Росію у липні". Вона не повідомила жодних інших подробиць. Наразі невідомо, чи отримали нагороди всі 10 шпигунів. Кремль не оприлюднив жодних відео чи фотокадрів з церемонії. У липні прем'єр-міністер Росії Володимир Путін сказав, що зустрічався з 10 аґентами, твердячи, що в них було „важке життя" і що їх „зрадили". В. Путін розповів, що співав з ними патріотичні пісні радянської доби. Після повернення у Росію всі аґенти намагаються не приваблювати до себе уваги. Але Г. Чапман стала радником голови правління „Фондсервісбанку", а 8 жовтня була присутня на запуску космічного корабля „Союз" з космодрому Байконур. *(Бі-Бі-Сі)*

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Приватна справа? І так, і ні.

„Свобода", як того й очікують від неї читачі, а серед них і я, не обминає й дуже складних, контроверсійних тем, з котрих буває тяжко вив'язатися й котрі іноді ведуть, замість якоїсь певної відповіді, до нових і ще тяжчих запитань. Саме до таких публікацій належить коментар Петра Часта „Круглий стіл і гострокутні питання" („Свобода", ч. 25, 18 червня) – про влаштоване Крайовою Управою Патріярхального Товариства США обговорення вельми специфічного буття християнських Східних Церков у США, які в умовах діяспори мусять знаходити спасенну, принаймні доцільну, рівновагу між асиміляцією й етноцентризмом.

У цьому коментарі заторкнено делікатне питання, вияснювати яке наважиться не кожен богослов: чи здатна людина, залишаючись у душі і світогляді цілісною особистістю, поєднати служіння Богові зі служінням своїй нації?

Чи національне почуття, пов'язане з тимчасовим туземним життям, не слід ставити нижче від релігійного, котре провадить нас до вічности? Чи не занадто земне, не занадто історичне оце наше підставове гасло, котрим хочемо стягнути воєдино далекі один від одного полюси, релігійний з політичним, – „Бог і Україна!"?

П. Часто уникнув ясної відповіді, сховавшись за таким зручним жанром, як „рефлексія", але дилема була, є і назавжди, скільки світ світом, залишиться актуальною: Бог і Україна – Бог чи Україна? У Христі справді нема ні еллина, ні юдея, ні українця – отже, чи, з огляду на цю незаперечну істину, нація має абсолютну самоцінність? Чи не є взагалі зайвою ця причіпка до Христової Церкви – національна назва: українська, російська, польська і т. д.? Тим більше, що західний світ, безмежно ліберальний і вкрай зматеріялізований, все більше ґльобалізуючись, водночас і секуляризується, порожніють церкви, запановує тенденція, що, мовляв, релігія – то приватна справа і до життя сучасного суспільства не має прямого стосунку.

Знаю багатьох людей, в тому й наших, котрі дивляться на ті речі саме так і в очах котрих я виглядаю білою вороною, бо чую себе в однаковій мірі і християнином, і патріотом, і для мене Україна є органічною часткою моєї релігійности. І звичайно ж, при цьому хочу думати, що не помиляюся, хочу до кінця мого життя втриматися при переконанні, що нація таки має вище покликання – так само, як і осібна людська душа.

Але я також усвідомлюю, що одна людина є господарем тільки власної душі, власного розуму, і щоб протистояти небезпечним антинаціональним тенденціям нашого часу, ми повинні діяти як громада, як суспільство, як сини і дочки однієї Матері-України.

Дмитро Гребенюк,
Розліндейл, Масачусетс

Петро Часто

Дорогий читачу, на мою думку, Ви не помиляєтеся, і я хотів би переконати у цьому й інших, спробувавши дещо розвинути висловлені Вами проукраїнські думки і почування.

Передусім, як і Ви, виходжу з того, що головний вибір у житті головний напрям уваги – до землі чи до неба – робить осібна людська душа, і в цьому сенсі релігія справді є приватною, інтимною сферою, тому суперечки, хто більшу має рацію, ніколи не припиняться, їх не варто продовжувати. Згадаймо, як на знаменитій картині Рафаеля Платон показує пальцем угору – мовляв, усе там, а Арістотель – навпаки, вниз: все тут, на землі. Тим часом геніяльний мистець, навіть якщо не здавав собі з того справи, залишив нам у рамі свого твору поєднання обох людських схильностей – і до землі, і до неба. Це те, що мовою філософії називається – єдність і боротьба протилежностей. Важливо, у який бік ми, поборсавшись у життєвих колізіях, остаточно спрямуємо усі свої сили.

Дуже добре Ви побачили проблемність зв'язку між „я" і „ми". Проблема полягає в тому, що сильне, цілеспрямоване, внутрішньо свобідне „я", поставивши пошук істини над усе, здатне дійти до неї, а відтак хоче, щоб та істина була визнана й іншими, й тут починається конфлікт з суспільством, котре живе за законами, котрі не зобов'язують шукати жодної істини.

Пошук істини, навіть просте жадання правди і справедливости – це вже ознака релігійности. Так людська душа у своїй життєвій мандрівці піднімається від простої щоденної правди до все вищої, універсальнішої, до Істини, до Бога.

Христос саме тому так прямо, без обмовок, сказав: „Я є Істина, і Дорога, і Життя". І якщо до правди прагне не одне тільки осібне „я", а багато споріднених душ, ширша спільнота, то й це спільне прагнення правди і справедливости є по суті релігійним. Але підіть до богословів і зізнайтеся, що Ви сприймаєте Україну як частку своєї релігійности – вони ледве чи згодяться з Вами.

Через дві з половиною тисячі літ після Платона тицятимуть пальцем у небо – все там! Вони вам скажуть те, що з ортодоксальною старанністю завчили, – „у Христі нема ні римляна, ні юдея", й повторюватимуть це до Другого Пришестя, й тоді Христос їм докорятиме: „Хлопці, та ви ж кепсько читали Святе Письмо, де чорним по білому написано: „Ідіть і так навчайте всі народи...". Чому не окремих осіб, а таки народи? Тому що Христос ще до сотворення світу знав, що значить народ і народна соборна сила, в даному випадку – евреї, котрі з довіреного їм зернятка єдинобожжя виростили відповідне колосисте поле, яке конечно потрібне було для приходу Христа.

Незаступимим джерелом духовної сили володіє кожен народ – носій твореного віками і тисячоліттями світорозуміння і світовідчування, сталих, передаваних з покоління в покоління уявлень про Добро і Зло, про красиве і потворне, корисне і шкідливе. Не випадково у релігійній філософії багатьох народів знаходимо пильну увагу до національного виміру людського буття і до того, чужий чи не чужий цей вимір для християнської релігії.

Глибокі думки з цього приводу висловив російський філософ Володимир Соловйов – вони тим цінніші, що великий мислитель-християнин гнівно засуджував російський великодержавний шовінізмом щодо підкорених народів і їхніх самобутніх культур. А от у нації вбачав непроминальний сенс: „Національні різниці повинні перетривати до кінця часів, народи повинні залишатися осібними членами вселенського організму, але, певна річ, і сам цей організм повинен також існувати" – як вселюдське братерство, котре визнає моральний авторитет єдиного небесного Отця.

Є таке невдале порівняння: нація і релігія – це як тіло і душа. Ні, нація – не тіло, а сама душа конкретного видимого-невидимого земно-небесного простору. Убити її – означає вкрасти цей простір з Божих рук. Тому це – гріх.

То або від лукавства, або від слабкого розуму – саме розуму, а не інтелекту – хвальба на адресу ґльобалізації, котра, мовляв, хоч і провадить до занепаду національних держав і до постання багатонаціональних економічно-політичних утворень, зате несе з собою таку перевагу, як взаємопроникнення і взаємодоповнення різних культур і традицій. Знаємо, як „взаємодоповнювалися" різні культури в російській імперії, де релігія все ж таки щось означала. А що чекає націю в „економічно-політичних утвореннях"? Що, крім інтересів шлунку?

Усі колишні імперії розпадалися з однієї причини – вони не спиралися на національні оосбливості підкорених народів, а без цього, як писав той же В. Соловйов, „перетворювалися на аморфну купу піску, яку забирав перший-ліпший історичний вітер". Як довго втримається те „утворення", котре ліберальні експерти видають за об'єктивну закономірність і котре буде позбавлене національних і разом з ним – моральних та естетичних цінностей, винесених кожною нацією з глибини віків?

По-друге, нема жодних ґарантій, що у ґльобалізованому „політично-економічному утворенні" сильніші, „розвинутіші" нації, навіть при формальному дотриманні законів, не витіснятимуть з життя слабкіших. Але чи саме це визначення – „розвинуті" , „недорозвинуті" – не є даниною застарілій вірі у так званий „проґрес"? Скажімо разом з польським сатириком: „Якщо людоїд користується виделкою – то це проґрес?". Коли занепадає духовність, – а вся вона нерозривно пов'язана з генетичною національною пам'яттю, – ніякий інший розвиток не має права називати себе

(Закінчення на стор. 8)

Відкритий лист до п'ятої колони в Україні

Святослав Караванський

Чому до п'ятої колони, а не до партії? Бо ви не партія, а економічно-фінансова мафія, яка служить чужій політичній мафії. Політичні партії мають програми і не ховають їх від світу. Ви ж свою програму не розголошуєте. Ваша програма залежить від ситуації. Вчора ви говорили, що Україні треба вступити до НАТО, сьогодні ви – проти цього вступу, вчора ви згоджувалися, що Голодомор – геноцид, сьогодні з піною в роті кричите, що це не так.

Ви міняєте шкуру, як хамелеон, залежно від того, що вам вигідно під дану пору або що вигідно вашим московським поводирям. Реставрувати в Українській державі сталінський фашизм з тим, щоб передати Україну під владу імперіяльного монстра – оце ваша програма.

Запрошені вами імперські політкомісари знову накидають на наш народ старе політичне ошуканство – нібито ми і росіяни – це одне плем'я. А якщо одне, то треба об'єднати два племені під одну руку. І треба якнайшвидше забути історію, зокрема історію Голодомору. Нас морили голодом, бо ми в імперії були інші, ми не вписувалися в запланований імперією вулик, де нам належало виконувати ролю робочих бджіл. Голодомор свідчить: нас нищено за нашу іншість.

Голодомор був, бо нащо б тоді сталінським стерв'ятникам його заперечувати? Якщо це був голод від природних причин, то нащо його заперечувати? Аж ні, заперечували роками, заперечували репресіями, тюрмами.

1940 року за наказом Сталіна в Катині розстріляно польських полонених офіцерів. Пів століття Москва звалювала цей злочин на Гітлера. Але проти історичної правди безсилим виявився навіть всесильний КҐБ – врешті-решт він був змушений визнати свій злочин.

Сьогодні вам випала невдячна робота – вибілювати злочинців. Не було Голодомору, не було УПА, не було Степана Бандери, не було Помаранчової революції. Був „непереможний" СРСР, який ви збираєтесь реставрувати. Ви забули, як 1917 року скрахувала попередня монархічна імперія. Не витримав „рускій мір" іспиту XX віку. Наступник монархії – СРСР – таємно сповідував цю саму ідею. Але й він скрахував 1991 року. Не врятували його ні терор, ні репресії.

І ще один крах. Режим, подібний до того, який ви встановлюєте в Україні, скрахував 2004 року.

Такий кінець чекає і відроджену зусиллями „кремлівських наполеончиків" імперію. Для того, щоб ваша програма була ефективною, вам треба вдаватися до брехні... З поміччю брехні ви взялися за реставрацію трупа, ще й хочете, щоб українська діяспора помогла вам покращити ваш образ у світі. Не будьте наївними, діяспора не буде дбати про образ злочинців та корупціонерів.

Ви взоруєтесь на імперіяльні амбіції колишньої метрополії. Але це монстр на глиняних ногах. XXI вік винесе цьому динозаврові належний йому вирок.

(Друкується з незначними скороченнями)

Місцеві вибори: чого чекати?

31 жовтня в Україні відбудуться вибори до місцевих рад, які стануть для багатьох українських партій пробою майбутніх парляментських виборів. Партії приваблюватимуть виборців за допомогою грошей, яскравих особистостей у виборчих списках та адмінресурсу. Новий закон, який передбачає проведення виборів за мажоритарно-пропорційною системою, відкриває дорогу фальсифікаторам. Сергій Таран, керівник центру досліджень „Соціовимір", вважає, що фальсифікації, які на минулих президентських і парляментських виборах становили тільки 1 відс. голосів, цього року зростуть у п'ять разів. Вперше за всі останні роки на цих виборах Україна матиме справу з консолідованим адміністративним ресурсом. Буде швидко формуватися українська моделя керованої демократії на зразок російської.

Головну ролю у підготуванні до виборів уже давно узяла на себе Партія Реґіонів, яка ставить завдання заволодіти для себе владними посадами, передовсім у великих містах. За зразок Віктор Янукович і його прибічники узяли Росію, провідникам якої вдалося створити вертикаль влади єдної партії, котра монопольно контролює усе життя в країні.

Оскільки висувати кандидатів можуть лише політичні партії, „реґіонали" застосували новітні технології у багатьох областях східньої і центральної України, де фактично „мобілізували" діючих посадників. На Донбасі і в Криму Партія Реґіонів займається жорсткою селекцією навіть у своїх лавах, щоб забезпечити абсолютну льояльність. Але це призведе до появи великого числа невдоволених також у самій Партії Реґіонів. З фракції Партії Реґіонів на Донеччині вже вийшло 11 депутатів на чолі з керівником фракції. Якщо звужується поле зовнішньої демократії, зовнішньої конкуренції, неминуче починається конкуренція всередині монопольно керуючої політичної сили – єдиної партії. Загострення внутрішньої боротьби в Партії Реґіонів означає початок майбутньої міжклянової боротьби навіть в умовах певного обмеження демократії. Партія Реґіонів збирає весь адміністративний прошарок. Людей практично вербують чи примушують вступати в партію. Але саме це може призвести до отоження конкретної партії з владою і, враховуючи критичне ставлення до влади, може створити проблеми.

На вибори приїде чимало міжнародних спостерігачів, покликаних сприяти тому, щоб не допустити тиску влади, фальсифікацій, запевнити прозоре рахування голосів, широке контролююче право народу або контролюючих органів, які присутні на виборах, навіть фільмують їх хід. Але, на жаль, закордонні гості не можуть простежити усі процеси, які відбуваються поза виборчими дільницями. На весняних виборах Президента України у міжнародних спостерігачів теж не було критичних зауважень, але це не означало, що не було порушень. Тепер політичні сили навчилися так маскувати свої дії, що навіть голосування тільки місцевих мешканців з дійсними пашпортами не означає того, що ці виборці не з'явилися тут за кілька тижнів перед виборами. Є чимало й інших засобів досягнення бажаного результату.

У партійних списках знову будуть представники криміналітету, люди з заплямованими біографіями. Головне, аби вони були з Партії Реґіонів. Вислід виборів можна передбачити. Вони мають забезпечити партії В. Януковича успіх на виборах Верховної Ради і дальше зміцнення владного диктату Президента. Усе ж кожні вибори – це випробування спільноти на її демократичність, тому й 31 жовтня слід подбати про чистоту і прозорість виборчого процесу – це якраз буде іспит на демократичність. А хто переможе у дальшій боротьбі за Україну, покаже час.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році | Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
e-mail: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net
Передплата – Марійка Пенджола 973) 292-9800 дод. 3042
e-mail: subscription@svoboda-news.com

ЖОВТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Як Т. Шевченко прийшов до Харкова

Харків до червня 1934 року був столицею України (звідси почався наступ Червоної армії проти незалежного Києва), а в столиці годилося мати пам'ятник Тарасові Шевченкові. 2 червня 1929 року міська рада ухвалила спорудити такий пам'ятник. Був оголошений перший міжнародний конкурс на його спорудження. Таких конкурсів протягом наступних років було три. Про них писали мало, тому що перевагу влада надавала тільки конкурсові за участю російського скульптора Матвія Манізера й білоруського архітектора Йосипа Ланґбарда-Гіршевича (обидва з Ленінґраду).

Коли 22 вересня 1933 року у Харкові відкрилася виставка проєктів пам'ятника для Харкова і Канева, на ній було представлено 30 робіт провідних майстрів того часу, зокрема Федора Кричевського, Івана Кавалерідзе, Анатолія Петрицького та інших.

Найкращим за результатами вересневої виставки вважали спільний проєкт українського мистця Ф. Кричевського та російського скульптора Сергія Меркурова.

Впродовж жовтня 1933 року Москва вживала рішучих заходів на користь М. Манізера, і на додатковому, листопадовому огляді, найкращим було визнано його проєкт. І це мало своє пояснення. А. Петрицький був учнем Василя Кричевського, одним з засновників (разом з невдовзі страченими письменниками) футуристичної організації „Нова ґенерація". Не мали довіри у влади й інші мистці з України. А М. Манізер на той час уже здобув її прихильність.

Усе ж треба віддати йому належне, – працюючи над проектом, скульптор М. Манізер подорожував шевченківськими місцями, робив велику кількість пейзажних та жанрових етюдів, ретельно вивчав зовнішність і особистість Т. Шевченка.

Спершу він спробував голову Т. Шевченка з виразом журби встановити на циліндричному постаменті з барельєфом гайдамаки-повстанця у кайданах. У другому проєкті розташував статую на п'єдесталі з низьким рельєфом, на якому були зображені персонажі з творів Кобзаря. На конкурс було представлено третій варіянт, який здійснено у Харкові.

У створенні скульптур, близьких до шевченківських образів, допомогу авторові надали майстри українського театру Наталя Ужвій (образ

Пам'ятник Тарасові Шевченкові у Харкові.

Катерини), Амвросій Бучма (образи гайдамаки та селянина), Іван Мар'яненко (образ нескореного запорожця) та інші.

Хід робіт з виконання відповідального замовлення контролював особисто перший секретар Ленінґрадського обласного комітету Комуністичної партії Сергій Кіров. Доки у Ленінґраді відливали скульптури, на місці пам'ятника опоряджували основу-лабрадорит.

Загалом на виготовлення пам'ятника пішло 30 тонн бронзи та 400 тонн лабрадориту. На момент відкриття пам'ятник був найвищою бронзовою композицією в СРСР. Харківський пам'ятник постав на чотири роки раніше від київського, раніше від монументу на могилі Кобзаря в Каневі, причому автором всіх трьох був М. Манізер.

Урочисте відкриття монумента відбулося 24 березня 1935 року. На той час вже були вбиті і С. Кіров, і більшість українських літераторів, а столицю перенесли до Києва. Фотографувати за правилами того часу на дозволялося, але художниця Дія Гай зробила світлину з вікна четвертого поверху в квартирі незнайомих людей.

У 2009 році 75-ліття спорудження монумента було відзначене фотовиставкою „Тарас Шевченко навіки в серці першої столиці" в Харківському культурно-діловому центрі.

Л. Хм.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Можна буде вибирати тільки „реґіоналів"

Закон про місцеві вибори, схвалений правлячою коаліцією, суттєво обмежує права громадян, передовсім на самовисунення, не пов'язане з партійною належністю, і опозиційних політичних сил на контролю за підведенням підсумків голосування. Внаслідок недосконалого законодавства відкрилися широкі можливості до різного роду зловживань.

На Черкащині формування територіяльних виборчих комісій опинилося під повною контролею нинішньої влади. Координатор громадського руху „Опора" Микола Макуха засвідчив, що 89 відс. керівних посад у цих структурах на Черкащині посіли представники Партії Реґіонів, комуністи та члени Бльоку Володимира Литвина, які входять по правлячої коаліції.

Якщо зважити, що представників до виборчих комісій від „Нашої України" обласний очільник цієї партії, колишній голова обласної адміністрації Олександер Черевко погоджував з Сергієм Тулубом, нинішнім обласним керівником і провідником обласної організації Партії Реґіонів, то не важко збагнути, на користь якої політичної сили будуть рахувати голоси виборців такі виборчі комісії. Ці песимістичні прогнози підсилило повідомлення, що обласне керівництво Народного руху України відкликало своїх представників з виборчих комісій.

Здійснюється тотальний тиск на голів сільських рад, директорів підприємств, шкіл, лікарень з вимогою записуватися до Партії Реґіонів, з наступним висуненням як кандидатів до органів місцевого самоврядування різного рівня. У разі відмови єдина перспектива – втрата посади. Місцеве начальство масово поповнює Партію Реґіонів.

На перебіг виборів суттєво впливає ситуація з місцевими засобами масової інформації. Журналісти районної газети „Вісник Городищини" у повному складі звільнилися з праці на знак протесту проти тиску районного керівництва. Звільнили багаторічного директора обласної державної телерадіокомпанії Михайла Калініченка. Тепер місцеві державні канали телебачення і радіо транслюють виключно обласного очільника С. Тулуба та його „реґіональну" команду. За вказівкою зверху серед працівників бюджетної сфери здійснюється примусова передплати провладної газети „Молодь Черкащини". Опозиційних журналістів не пускають на прес-конференції місцевих можновладців.

Не бракує і застосування силових методів до політичних опонентів. Арештували відомого на Черкащині благодійника Володимира Сапу, який займався відновленням історичних об'єктів на Чигиринщині. Його звинуватили у фінансових порушеннях під час здійснення обласної програми „Золота підкова Черкащини". Водночас чимало колишніх чиновників, які безпосередньо опікувалися цією державною програмою, кандидують за списками провладних політичних сил і не мають жодних проблем із законом. Так, народний депутат України Григорій Омельченко у листі до Президента Віктора Януковича звернув увагу на те, що у списках Партії Реґіонів до Черкаської обласної ради у чільній десятці присутній Генадій Бобов, який відомий використанням державних фондів для власного підприємництва. Інший чільний „реґіонал" (друге місце у списку до обласної ради), ректор Черкаського національного університету Анатолій Кузьмінський був причетний до земельних махінацій.

Недосконалість законодавства відкриває широкі можливості для застосування тотального адміністративного ресурсу. Так, користуючись можливістю, Партія Реґіонів зареєструвала своїх представників першими у всіх територіяльних виборчих комісіях (за даними громадської мережі „Опора"). Отже, згідно з новацією закону про вибори, саме ця політична сила матиме першість у бюлетенях до виборів усіх органів самоврядування.

Мали місце ускладнення з реєстрацією списків „Батьківщини" у Золотоніському та Чорнобаївському районах. У Каневі провладна міська виборча комісія протиправно усунула від участи у виборах чинного посадника Василя Коломійця.

Очільник місцевих соціялістів Олексій Малиновський визнав, що такого адміністративного тиску на виборців, який чинить обласна влада на чолі з С. Тулубом, не було навіть за часів урядування Леоніда Кучми. Місцеві соціялісти, представники „Батьківщини" та низки інших партії відмовилися підписати меморандум про „чесні вибори", ініційований обласною владою.

Усі міста і села области заполонені реклямною продукцією правлячої партії, починаючи від величезних реклямних щитів, прапорів і закінчуючи наметами з розданням листівок. На центральній площі Черкас споруджено імпровізоване футбольне поле, обнесене з усіх боків реклямними щитами Партії Реґіонів. Тут відбуваються змагання футбольних команд, до яких примусово залучалися й студенти Черкаського державного технологічного університету. Протести громадськости проти таких небезпечних дій залишилися без жодної уваги.

Як свідчать результати неупереджених соціологічних опитувань, лише п'ять партій в Черкаській області мають шанс самостійно подолати бар'єр у 3 відс. Спостерігається реальне падіння більш ніж у два рази популярности „Батьківщини", особливо серед сільських виборців. Популярність Партії Реґіонів натомість зростає, проте це зростання не має лавиноподібного характеру, як на те сподіваються нинішні можновладці, і значною мірою пояснюється ефектом „владної партії", під яку „нагинаються" місцеві чиновники. Це, в свою чергу, впливає й на настрої пересічних громадян. Переможних 70 відс. ця партія може досягнути лише завдяки широкомаштабним фальсифікаціям.

Третє місце посіли комуністи, четверте – „Фронт змін" Арсенія Яценюка. Партія „Сильна Україна" також долає прохідний бар'єр, але рівень її популярности помітно зменшився. Партія „Наша Україна" зазнала цілковитого катастрофічного краху, демонструючи загальну втрату довіри населення до цієї політичної сили.

Не підтримують жодну з партій або не зробили політичного вибору понад 40 відс. виборців, що для нинішнього етапу виборчої кампанії є досить високим, але не катастрофічним показником.

Отже, залишається запитання: чи зможуть виборці 31 жовтня здійснити вільний вибір?

Віктор Максименко,
Черкаси

Ми боронимо українську культуру

Шановна українська громадо!

До вас звертається українська молодь, студентство Словаччини. Ми намагаємося зберегти наше надбання в умовах, коли Україна змінила свій політичний курс під президентством Віктора Януковича, прихильника Росії та Володимира Путіна. В теперішній час переписується історія України, зазнають приниження українська література і мова, закриваються українські школи на сході та півдні України, піддається ревізії право громадян України дивитися фільми державною мовою.

Ми робимо справу з збереження і поширення всього українського – книг сучасних письменників і клясиків, українських фільмів, чужинських фільмів українською мовою, українізації програмного забезпечення, популяризації української музики та пісень, самостійно створюємо переклад та озвучення документальних, науково-популярних та просвітницьких фільмів.

Все це відображено на нашому сайті: www.hurtom.com, якому 7 січня виповниться вже чотири роки. Щодня наш сайт переглядає 6,000-8,000 відвідувачів. Забезпечення безперебійної роботи сайту коштує 250 евро на квартал.

Надана Вами посильна фінансова допомога створить передумови для підтримання життєдіяльности нашого сайту і допоможе надалі розвинути технічну базу. Наша електронна адреса: admin@hurtom.com.

Олег Ковалик,
Братіслава, Словаччина

„До Чорнобиля варто поїхати"

Польський часопис „Ґазета", який виходить у Торонто, у своєму числі від 19-25 серпня цього року передрукував з газети „Дзєннік Польський" статтю під заголовком „Як пригода, то в... Чорнобилі". „Кракiвські інформаційні бюра, – читаємо, – з успіхом продають тури на терени колишньої атомної електростанції в Чорнобилі в Україні". Цього року ці околиці відвідало вже шість груп. Чорнобиль усе ще пов'язують з аварією четвертого реактора, з небезпеним рівнем випромінювання. Однак, від катастрофи в 1986 році багато змінилося.

Як підкреслює Марек Павловський з Інституту ядерних проблем, виїзд до „зони" не є самозгубною місією. До Чорнобиля варто поїхати. На місці можна переконатися у тому, що поголоски про фатальні наслідки аварії на електростанції були перебільшені. Учасників екскурсії захоплює буйна природа в закритій зоні. „Ця буйність натуральна. Ніяких двоголових зайців не побачите", – пише газета.

Цікаво, чи також в Україні туристичні бюра організовують виїзди до Чорнобиля. Від тих, що відвідували Україну, я не чув, щоб хтось з них туди їздив.

Адольф Гладилович,
Монреаль, Квебек, Канада

З нагоди перших 100 днів нового президента

Дарма ликуєш, що зумів стоптати
Пороги до московської палати.
Знівечив правду, сіючи між люди
Приманливі побрязкачі від Юди.
За сотню днів побачили всі живо.
Яке зерно, таке буде і жниво:
Щоб волі дух наш задихатись мусів
В отруйній газу хитрого задусі...
Вбиваєш мрію і нівечиш слово
Указами валуївськими знову.
І світові наперекір говориш,
Що не було у нас Голодомору,
А ті, хто йшов у бій за справу чисту, –
Коляборанти, платні терористи.
Історію, калину вічну в лузі,
Спотворюють твої високовчені друзі.
На власний смак міняєш ти закони,
Сягаєш в найсвятіші Пантеони
По славу Мучеників, що спочили
В тюремній непосвяченій могилі.
Забув тих страдниць з-під вікон, де ґрати,
Що, звільнені, йшли світові сказати
Ті написи, що маяли над нами:
„Ми з Кінґіру, з Явасу і з Колими..."
Дарма ти вчився мудрости не трохи
У попередника свойого – Коха!
Дарма ти до молитви склав долоні
В Єрусалимі, на горі Афоні,
Щоб покорила нас єхидна сила
Злотоординного „апостола" Кирила.
Даремні будуть і твої надії,
Що нас вогонь Майдану вже не гріє:
„Самі ж зреклись Державности дороги!"
Запам'ятай: у „бидла" – гострі роги!
І правди вічної нікому не зборoти.
До Воскресення всі ведуть Голготи!
Земля свята, окрадена брехнею
Ще не забула, Хто стоїть над нею.
Хто тисяч літ її Сила і Окраса...
І встане Бог і прорече Свій засуд...

Леся Храплива-Щур,
Лондон,
Онтаріо, Канада

Видатний архиєрей сучасности

До 15-річчя патріяршества Владики Філарета

20 жовтня 1995 року Всеукраїнський Помісний Собор Української Православної Церкви Київського патріярхату обрав третім Патріярхом Київським і всієї Руси-України Митрополита Філарета. Перед ним предстоятелями цієї Церкви були визначні архиєреї Мстислав Скрипник та Володимир Романюк.

Найстарший син українських селян Антона й Меланії Денисенків, уродженець села Благодатного Амвросіївського району Донецької области, Михайло (таким є світське ім’я Патріярха Філарета) з юних літ обрав служіння Богові. На нього дуже вплинула загибель на війні батька Антона і, всупереч сподіванням родичів, юнак після школи вступив до Одеської духовної семінарії – єдиного православного навчального закладу, що йому радянська влада дозволила діяти в Україні. Потім була Академія, здобуття науково-богословських ступенів; ректорство в Московській духовній академії; чернече, священиче та архиєрейське багаторічне служіння.

Нині Москва – церковна і світська – люто ненавидить надзвичайно популярного українського архиєрея Філарета за те, що після відновлення незалежности України 1991 року на повний голос заявив, що в незалежній Україні повинна бути незалежна Українська Церква.

На момент обрання Патріярхом Владиці було 65 років. Нині 81-річний Філарет так само, як і півтора десятка літ тому, сповнений енерґії, волі, оптимізму, незламної віри у неминучість утворення єдиної помісної Української Православної Церкви.

За 15 літ патріяршества Владики Філарета Київський патріярхат зріс з 1 до 15 млн. вірних: це об’єктивна й незалежна статистика, як бачимо – по одному мільйонові на кожний рік його служіння Богові й Україні.

Хто він, цей мужній, постійно таврований Москвою і її п’ятою колоною в Україні архиєрей сучасности? Відповідає на це запитання Дмитро Степовик, доктор філософських наук, доктор богослов’я, доктор мистецтвознавства; академік Академії наук Вищої школи України; провідний науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. Максима Рильського Національної академії наук України.

Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет.

– Пане професоре, коли і як Ви познайомилися з Владикою Філаретом?

– Я знайомий з ним давно, але спочатку – не безпосередньо, не особисто. Це сталося невдовзі після того, як Владика Філарет у 1960-их роках прибув на Київську катедру. Як православний християнин, я часто заходив помолитися у собор Св. Володимира. Десь посередині Літургії Владика виголошував проповідь – і так, як це робив він, у соборі ніхто не проповідував, принаймні за моєї пам’яті. Вражали простота мови, логіка, доведення складних богословських істин просто й дохідливо. Я купував у соборі журнал „Православний вісник“, який, з доброї і сильної волі Владики Філарета, друкувався українською мовою, що було тоді рідкістю.

У 1993 році Митрополит Філарет запропонував мені викладати історію християнського мистецтва у відновлених його зусиллями семінарії та академії. Я погодився, бо вже тоді мав декілька книжкових публікацій, з ґравюри, з ікони, з цілої християнської іконографії.

– У церковних колах Владику Філарета вважають дуже глибоким богословом. Розкажіть щось про цю грань його діяльности.

– Владика Філарет не просто богослов, а учений богослов. З 1993 року й дотепер він опікується нашою Богословською академією, наче батько своєю родиною. Він постійно буває в нас в Академії, уважно формує її ректорат, Учену раду, професорсько-викладацький склад. Передав в академічну бібліотеку сотні рідкісних книг власної книгозбірні, допоміг кільком викладачам, зокрема й мені, видати декілька монографій з богослов’я та історії церкви, монастирів, житій святих.

Коли я 2001 року захищав свою третю докторську дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора богословських наук, Патріярх Філарет прибув на захист, уважно слухав моїх опонентів, мої відповіді їм; сам брав участь у дискусії. Він запропонував мені увійти до складу Вищої Церковної ради патріярхату, не раз запрошував супроводити його з делегацією в закордонних поїздках, зокрема до Сполучених Штатів Америки. Я від нього багато чого навчився. Богословські знання його надзвичайно глибокі, він чудово знає книги Святого Писання.

Я постійно переконуюсь у цьому, ведучи з ним уже восьмий рік радіопрограми „Євангельська духовність і сьогодення“ та „Християнські діялоги“ на Третьому каналі Національного радіо. Патріярх Філарет роз’яснює і коментує кожний рядок Біблії.

Для кожної людини він знаходить найпотрібніше слово. При цьому Патріярх не старається навмисно сподобатися комусь, а говорить спокійно, серйозно, як і належить ієрархові високого рівня. Я був свідком цього, двічі, у 2007 і 2009 роках, коли у Сенаті США у Вашінґтоні один з сенаторів, що представляє штат Канзас, Сем Бравнбек, був настільки здивований глибиною знань Патріярха щодо різних питань духовного життя, в тому числі й у США, що наприкінці обох бесід повторив одну й ту саму фразу: „Я повністю поділяю Ваші погляди“.

– Як Патріярх організовує свій робочий день, маючи багатомільйонну паству, 40 єпископів, декілька тисяч священиків, шість навчальних закладів?

– Про Патріярха Філарета можна говорити багато як про ієрарха вищої проби, доброго адміністратора, визначного церковного чиновника — і в найкращому сенсі. Але мені він імпонує насамперед як патріотично налаштована українська людина, як взірець глибокої віри в Бога, як громадський діяч, який іде в різні авдиторії – і добре, і погано налаштовані щодо Київського патріярхату і його самого. Він провадить активну, серйозну і дуже потрібну українському народові працю.

Усі ці риси його характеру свідчать, що ми маємо єрарха саме такого, якого вимагає наша складна доба і ситуація в українському церковному житті.

– Чи є якісь шанси, що Москва, Московський патріярхат колись змінить своє несприйняття УПЦ Київського патріярхату і Владики Філарета?

– Шанси є, але сьогодні вони нас не цікавлять. Київський патріярхат – незнищенний. Він не може бути скасований, навіть коли б Кремль разом з Московським патріярхом так натиснули б на слухняну їм нинішню владу в Україні, аби вона зробила безумний крок і зняла з реєстрації Українську Православну Церкву Київського патріярхату.

– Представники Московського патріярхату впевняють, що основною перепоною до вирішення проблеми православ’я в Україні є Патріярх Філарет: мовляв, якби не він, усе б вирішилося в межах канонічної Московської Церкви. Цьому можна вірити?

– У жодному разі – ні. Ми повинні дякувати Богові, що сьогодні маємо такого Предстоятеля нашої святої Церкви – справді Української і справді Православної – Церкви Київського патріярхату.

Розмову вела письменниця
Ніна Бай

Приватна справа...

(Закінчення зі стор. 5)

„проґресом“.

Справді великі вчені, тобто ті, що були не просто інтелектуалами, але й мудрими людьми, давно це визнали. Ще і ще читаймо працю Івна Франка „Що таке поступ“. Або цю пізнішу антиґльобалістську думку німецького філософа Германа Кайзерлінґа: „В наші дні народи, котрі найменше пішли вперед, в модерному розумінні цього слова, але в котрих емоційний стан душі зберіг свою первісну силу – то, без сумніву, найздоровіші люди, найнадійніше запевнені проти суспільного розкладу і найжиттєздатніші“.

„Ґльобалізм“ як чергова утопія, черговий „ізм“ викликає особливе застереження в нашому випадку – не як закономірний, а як керований певними антиукраїнськими силами процес. Бо коли нація – вчорашній день, коли її смерть – природний процес, то чому наша нація має так багто ворогів, відвертих і таємних? Якщо їй призначена, поряд з усіма іншими, природна смерть, то чому їй не дають спокійно вмерти, а нагло, з несамовитою ненавистю вбивають? Оскільки ж антинаціональні, антиукраїнські сили є водночас антирелігійними, антихристиянськими, то одне вже це нам має сказати, що Україна щось значить в очах Божих.

Наші смертельні вороги знають краще, ніж ми самі, за що вони нас ненавидять – не за нашу „відсталість“, не за наш „буржуазний націоналізм“, а за нашу священну і незнищенну закоріненість у рідну землю і за те, що з цієї закорінености постало таке ж незнищенне відчуття неба. Тому треба берегти в серці те, без чого серце – не серце, – Україну і Бога, і шлях від України до Бога, до Христа, Котрий вчить нас не протиставляти осібну душу душі соборній. Христос прийшов, аби пройняти спасенним світлом наш темний світ – увесь світ, все, що є в ньому. Добра воля кожної людини, услід за Христом, покликана робити те саме – просвітлювати земне життя.

Кожна культура – національна, поза нацією жодна культура не могла б виникнути, культура поступається місцем перед „проґресом“ тоді тільки, коли нація, з власної безвольности або з чужої злої волі, втрачає інстинкт самозбереження, коли осібне „я“ відривається від соборного „ми“, глухне до минулого, до традицій, забуває материнську колискову, бабусину казку, пісню, яку співали предки.

Ну, з воріженьками, то ясно, що робити – битися до загину. А от відщепенців шкода: десь там-там, на порозі вічности, на їхні душі чекатимуть духовні сутності усіх „я“ з попередніх поколінь, пов’язних з цими душами походженням, родом-народом, всією духовною енерґетикою нації. І що тоді ті відщепенці скажуть на докірливі погляди „забутих предків“?

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

У жовтні розпочалися виклади осіннього семестру

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Товариство українців католиків „Свята Софія" та Осередок праці Наукового Товариства ім. Шевченка в Філядельфії розпочали серію викладів осіннього семестру, присвячених ювілеям видатних християнських діячів міста, з вшанування пам'яті великого жертводавця та громадського діяча Миколи Ценка в 100-річчя від дня його народження.

Пропам'ятний вечір відбувся 5 жовтня. Зустріч відкрив голова Фундації „Ценко – Добро Творити" д-р Орест Гаврилюк, який щойно повернувся з України, де відвідав пластовий табір „Сокіл", в якому свого часу формувався характер М. Ценка. Як зазначив доповідач, в одному з куренів заплановано відкрити кімнату пам'яті М. Ценка, а фундація його імені склала свій даток на проведення ремонтних робіт. Освячення кімнати передбачається в 2012 році, коли в Україні святкуватимуть 100-річчя Пласту.

На вечорі у Товаристві українців католиків „Свята Софія" (стоять зліва): Олександер Лужницький, Марта Тарнавська, Ярослав Заліпський, Олесь Ценко, Орест Гаврилюк, Леонід Рудницький, Лесик Ценко, (сидять зліва): Роксоляна Гарасимович, Марія Касіян, Андрій Ценко, Марта Кузьмович, Наталія Пазуняк. Фото: Євген Партика

Голова Осередку праці НТШ д-р Ярослав Заліпський представив гостей – д-ра Олеся Ценка, який прибув на вечір у супроводі синів Лесика та Андрія, а також Марту Кузьмович та д-ра Трувара Кузьмовича з Балтимору, Мериленд.

Д-р О. Ценко висловив подяку усім присутнім та розповів про життя свого батька. М. Ценко прийшов на світ в травні 1910 року, в багатодітній родині (мав 10 братів та сестер), закінчив юридичні студії у Львові, де згодом вів адвокатську практику. Будучи активним членом орґанізації „Відродження", яка в той час вела боротьбу із палінням та алькоголізмом, М. Ценко багато подорожував по селах, і в селі Криворівня зустрів свою майбутню дружину Володимиру (з дому Ґардецьку), з якою одружився 1942 року.

Після війни вони переїхали до Америки, відкрили аґенцію нерухомости. В 1980 році В. Ценко відійшла у вічність, а М. Ценко решту свого життя присвятив благодійності, заснував Фундацію „Ценко – Добро Творити".

Як зазначила у своєму слові д-р Наталія Пазуняк, В. Ценко, окрім надзвичайної вроди, відзначалась великим серцем: вона ніколи не висловлювалась погано про людей, знала в досконалості народне мистецтво, була активною членкинею жіночих організацій, писала статті до української діяспорної преси, була дуже релігійною, очолювала Марійську дружину при парафії Царя Христа у Філядельфії.

Своїми спогадами про М. Ценка поділилась Роксоляна Гарасимович, яка знала його ще з таборових часів у Баварії. М. Ценко був комендантом табору з 1945 по 1949 рік і виконував свої обов'язки вельми сумлінно, був чудовим проводирем.

Як згадувала Марта Тарнавська, в січні 1980 року вона заініціювала конкурс бібліографічної праці при Гарвардському університеті, а одним із перших його спонзорів став саме М. Ценко. Цей конкурс існував вісім років, і впродовж цього часу М. Ценко щорічно передавав на його проведення 1,000 дол. Лавреатами конкурсу в різні роки були Євген Місило, Роман Маланчук, Іван Лучечко та ін.

Про родинність Ценків зворушливо говорила Марія Касіян (з дому Новаківська), яка чимало часу проводила з цією родиною.

Д-р Олександер Лужницький зазначив, що при створенні „Енциклопедії української діяспори" саме постать М. Ценка стала еталоном громадського діяча, а його доброта залишила неоціненний скарб серед українців на еміґрації.

На завершення вечора академік Леонід Рудницький поділився своїми спогадами про доброзичливість Ценків, з якими він мав нагоду побувати на 40-му Евхаристійному конґресі в Мельбурні 1973 року. Він висловив вдячність д-рові О. Лужницькому за ідею пропам'ятних вечорів та наголосив на тому, що пам'ять М. та В. Ценків буде так довго жити, як живуть ті, які знали та шанували їх. Вечір завершено прийняттям.

Прес-служба Товариства „Свята Софія"

Отримали подяку за участь в перепису населення

Учасники церемонії відзначення (зліва): екзекутивний директор Української федерації Америки (УФА) Влодко Марущак, президент УФА д-р Дарія Лисий, посадник Філядельфії Майкл Нутер, президент Українського освітньо-культурного центру Борис Павлюк, реґіональний директор Бюра перепису Фернандо Армстронґ.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 17 вересня посадник міста Натер та директор Реґіонального відділу перепису населення 2010 року Фернандо Армстронг провели у приймальні посадника церемонію відзначення партнерів Філядельфії, які працювали у своїх місцевостях та громадських організаціях під час проведення перепису.

Серед відзначених були Український освітньо-культурний центр (УОКЦ) на чолі з президентом Борисом Павлюком та Українська федерація Америки (УФА), президентом якої є д-р Дарія Лисий, а екзекутивним директором – Влодко Марущак.

Обидві організації спільно поширювали інформацію про перепис серед української громади у долині ріки Делавер. УОКЦ безкоштовно надав приміщення, а оплачувані працівники Бюра перепису впродовж трьох місяців допомагали людям заповнювати картки обліку. Крім цього, УФА проводила семінари з питань перепису.

Наталія Ґріґа

Священичі свячення у Гемтремку

ГЕМТРЕМК, Мишиґен. – 19 вересня у храмі Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії з благословення ординарія єпархії св. о. Миколая Річарда Семінака відбулися єрейські свячення ченця-василіянина Євгена (Андрія) Хомина.

Він народився 28 серпня 1975 року в селі Стрілків, Львівська область. У 1997 року вступив до василіянського новіціяту в Крехівському монастирі. Вічні обіти склав у Ню-Йорку 22 серпня 2002 року, після чого вчився в Університеті Мадонни і здобув ступінь бакалавра з філософії, відтак навчався у Римі, де отримав ступінь маґістра теології.

Урочисту Архиєрейську Літургію очолив Владика Р. Семінак. З ним співслужили сім священиків: о. Маврикій Попадюк – генеральний протоконсультор з Риму, о. Пилип Сандрик – протоігумен провінції Успіння Пресвятої Богородиці у США, о. Даниїл Чайковський – ігумен монастиря у Гемтремку, о. д-р Майкл Моншав та інші отці.

У Літургії взяли також участь сестри-катехитки з Бразилії, родичі й знайомі кандидата до священства та парафіяни церкви Непорочного Зачаття. В часі Літургії Владика Р. Семінак звернувся до вірних з пастирським словом, в якому зазначив про сутність, місію завдання та покликання священника.

Після чину єрейських свячень та спільної фотографії новий єрей уділив усім присутнім своє благословення.

На завершення торжества відбувся бенкет, на якому учні шкіл парафії Непорочного Зачаття привітали нововисвяченого єрея віршами та піснями. Під час бенкету о. П. Сандрик подякував батькам, родичам, вчителям, громаді, друзям та знайомим – за підтримку і молитви.

о. Даниїл Чайковський

Єрейські свячення ченця-василіянина Євгена (Андрія) Хомина.

7 листопада відбудеться освячення церкви св. Трійці в Мериленді

Українська католицька церква св. Трійці в Сілвер-Спрінґ, Мериленд. Фото: Том Манучія

СІЛВЕР-СПРІНҐ, Мериленд. – Парафія Української католицької церкви св. Трійці відзначить своє 30-ліття освячення церкви. За 30 років парафія духовно сильно зросла і розвинулася. Збудовано чудову гуцульську дерев'яну церкву на семи акрах землі. Прекрасний іконостас парафія одержала з закритої церкви св. о. Миколая в Маганой-Сиіті, Пенсильванія, роботи славного мистця Петра Андрусева, і була обдарована щедрою пожертвою із спадку д-ра Олега і Софії Кудриків. Цей дар дав можливість сплатити церковний борг.

Храм св. Трійці був збудований у 1999 році. Його благословив у 2000 році Митрополит Стефан Сулик. Але, поки не був сплачений весь борг, повний обряд освячення храму не міг відбутися.

Храм освятить Митрополит Стефан Сорока 7 листопада, о 1-ій год. по полудні.

Адреса церкви: Holy Trinity Ukrainian Catholic Church, 16631 New Hampshire Ave., Silver Spring, MD. Тел. (301) 421-1739.

Ювілейний бенкет відбудеться у залі св. Андрея о 5-ій год. за адресою: St. Andrew's Hall, 15100 New Hampshire Ave., Silver Spring, MD. За інформацією можна звернутися на електронну адресу: info@holytrinity.org

о. Тарас Р. Лончина

Обід у церкві св. Івана Хрестителя

НЮАРК, Ню-Джерзі. – Понад два роки тому в парафіяльному домі Української католицької церкви св. Івана Хрестителя зібралася група парафіян, занепокоєна долею старших людей у громаді, які потребують уваги і тепла.

Це був початок лютого, напередодні дня св. Валентина. Хтось з присутніх запропонував відвідати старших парафіян з символічними подарунками. Старшим людям несподівані візити дуже сподобалися, і за кілька тижнів „добровольці" знов їздили з відвідинами старших людей, хоч цим разом поздоровляли їх з приходом весни. І хоч не вдалося торкнутися всіх, хто цього вартий, до літа відвідали понад 100 родин.

Парафіяни церкви живуть в різних містах, і відвідини їх вимагають певних зусиль, тому з'явилася думка запросити цих парафіян до церковної залі на обід. Відтоді таких обідів було вже чотири. Кожний з них мав іншу тему: першого разу освячували новозбудовану вінду. Другим разом запросили гостей на уявну подорож довкола світу, а третього разу старші парафіяни взяли участь в „африканському сафарі".

10 жовтня відбувся четвертий обід – разом відзначили 10-ий день 10-го місяця і 10-го року. Назва була „Світ кольорів". 170 гостей сіли за кольорові столи і частувалися кольоровими салатками та перекусками. На кожному столі стояли чорно-білі рисунки та кольорові олівці, щоб гості, чекаючи на обід, могли зайнятися розмальовуванням. Після обіду висвітлили фільм – монтаж чудових кольорових фотографій.

Усі організації громади працюють для доброї справи, але рідко буває нагода зібрати всіх під одним дахом. Церква в Нюарку це робить кожні пів року. Нехай ця традиція розвивається для добра людей, щоб якнайбільше з них могли скористатися з добрих намірів та взаємного душевного тепла.

Ксеня Гапій

Учасниці обіду в церкві св. Івана Хрестителя (зліва): Оксана Коґуч, Ірина Яблонська і Марія Ґутник.

Українські банкноти на виставці

ПРІНСТОН, Ню-Джерзі. – Від 30 серпня цього року до 2 січня 2011 року в Прінстоні триває виставка „Паперові гроші: банкноти і споріднена графіка з колекції Всеволода Онишкевича і Прінстонського університету". Виставку можна оглянути у головній бібліотеці (Фаєрстон) Прінстонського університету, у Мільберґ-ґалерії, кожного дня від 9-ої до 5-ої год. (в суботу і неділю – від полудня). Бібліотека Фаєрстон є при головній вулиці в центрі Прінстону.

На виставці показано зразки європейських та американських банкнотів проєктів славних графіків, а також банкноти авторства Георгія Нарбута (1886-1920), визначного мистця-графіка, професора мистецтва і ректора Української державної академії мистецтв у Києві.

Показані банкноти з 1918 року – це державні гроші і „кредитові білети" Української Народної Республіки. До виставки видано каталог, який включає багато репродукцій із експонатів. Каталог коштує 40 дол.

Всеволод Онишкевич закінчив Прінстонський університет і є власником більшости експонатів цієї виставки.

У справі виставки можна телефонувати до університету на тел.: (609) 258-9127.

Лариса Онишкевич

Державний кредитовий білет Української Народної Республіки (1918 рік), запроєктований Георгієм Нарбутом

Вдесяте було запалено „Лемківську ватру" в США

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – Організація Оборони Лемківщини (ООЛ) , за доброю традицією, 2-4 липня на оселі Спілки Української Молоді (СУМ) провела фестиваль „Лемківська ватра".

Лемківщина – казковий край карпатських Бескидів, покритих мішаними лісами, запашними травами, різнобарвними квітами, які наповнені дзвінкими голосами різних пташок, дзюрчанням потічків і кам'янистих річок. Все разом створює веселку справжнього наземного раю. Не дивно, шо на цій казковій землі споконвіку селилися лемки-українці. І хоч земля тут кам'яниста, важка для обробітку, це ніколи не заважало пристрасній любові до неї.

Під час акції „Вісла" лемків було виселено з їхніх земель і розкидано по цілому світові. Та де б вони не були, вони залишилися вірними своїм традиціям. Яскравим прикладом цьому є фестиваль „Лемківська ватра", який щорічно проводиться у багатох країнах. Урочисту частину свята на оселі СУМ відкрив незмінний староста фестивалю, голова третього відділу ООЛ у Пасейку, Ню-Джерзі, Василь Гаргай. Саме завдяки його терпеливій праці 10 років поспіль щораз сильніше палає лемківська ватра, підтримуючи у серцях всіх лемків вогонь любови до залишеного краю. Ватру в цьому році запалили Микола Кулик, Іван Дорожицький і Петро Гресь.

Разом з полум'ям у небо гордо і величаво полинув гимн лемків „Гори наші, гори" у виконанні хору осередку „Нова українська хвиля" з Пасейку.

Далі слово мав голова Крайової управи ООЛ Зенон Галькович та його перший заступник і голова Фундації дослідження Лемківщини Стефан Гованський, які у своїх виступах зазначили, що ватра має велике значення у збереженні та примноженні нетлінних скарбів лемківської культури.

Після урочистої частини розпочалась концертна програма, яку провадили Галина Семеняк і Михайло Гучко.

Перший виступив Зенон Войтович, який у своєму римованому монолозі з гумором представив будні життя лемківської громади.

Насичена концертна програма тривала два дні. Прозвучали пісні у виконанні Заслужених артистів України Людмили Фесенко і Олега Чмира, співачки Наді Кобеляк з Торонто, сестер Надії та Наталі Павлишиних та сестер Орос, хору з Пасейку, гурту „Черемош" та ін.

Бурхливими оплесками глядачі нагородили танцювальні колективи „Мрія" з Пасейку, „Золотий промінь" з Гартфорду, Конектикат, та „Барвінок" з Савт-Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі. Своєю майстерністю порадували присутні скрипалька Інесса Тимочко-Декайло та бандуристка Оксана Телепко. З великим захопленням всі слухали виступ латиноамериканської дівчини Анни Сміт та її вчительки Анни Бачинської.

Окрасою фестивалю став виступ сім'ї Хомиків з Светкова Мала, Лемківщина, у виконанні якого прозвучали лемківські пісні.

Увечорі любителі української музики і танців три дні забавлялися під звуки гуртів „Черемош", „Удеч", „Галичани" та „Обереги".

Протягом трьох днів тривала також виставка-продаж сувенірів, а для любителів українських страв працювала кухня, готуючи вареники, борщ, пампушки та ін. Та найбільше зацікавлення викликало печення поросят, яке відбулося під керівництвом Миколи Кулика і Андрія Малика.

В неділю Владика Павло Хомницький у супроводі хору церкви св. Миколая з Пасейку, відслужив Літургію і благословив всіх учасників та гостей фестивалю. Було відслужено Панахиду за героїв України, які віддали своє життя за свободу рідного краю, відбулося покладання вінків до пам'ятників героям.

Закриваючи „Лемківську ватру", її староста Василь Гаргай сказав:

Будем си сходили,
будем си співали,
жеби наши люди
до нас ся з'їжджали.

Галина Семеняк

Ансамбль з Лемківщини – родина Хомиків.

Відзначення Дня Героїв на оселі Спілки Української Молоді.

Організатори „Лемківської ватри" та хор осередку „Нова українська хвиля" з Пасейку, Ню-Джерзі.
Фото: Діяна Гованська-Рейли

Студентський хор відкрив чужинцям Україну

Дар'я Швая

ОСТРОГ, Рівненська область. – Студентський хор Острозької академії на Міжнародному фестивалі академічних хорів „IFAS-2010" у місті Пардубіце (Чеська Республіка), що відбувся 21-26 вересня, не лише отримав золотий та срібний дипломи, а й привернув увагу до втраченого там раніше поховання воїнів Української Народної Республіки.

На фестивалі, який проводиться кожні два роки, починаючи з 1968 року, свого часу були представлені різні країни, але першим колективом з України став лише тепер студентський народний академічний хор Національного університету „Острозька академія".

Академічний спів не є новиною в українській культурі – упродовж століть його традиція вбирала в себе найкращі віяння світового музичного мистецтва, зберігаючи власну специфіку. Саме її і продемонстрував хор під керівництвом диригента Оксани Денисюк, отримавши у категорії духовної музики диплом срібного рівня.

Організаторів фестивалю дивувало, що держава не надто піклується долею таких колективів і не особливо переймається рівнем представлення України на міжнародному мистецькому просторі. Візита студентського хору з Острозької академії дала нагоду для надолуження втраченого.

Хоча студентський хор спеціалізується на академічному співі, але він не відмовив організаторам фестивалю у представленні української культури також в категорії фольклору, де отримав чашу та золотий диплом.

Втім, не лише офіційні відзнаки стали винагородою хористам. Неоціненним став досвід змагання у такому конкурсі, запам'яталися сольні концерти у костелах міст Сеземіце та Лазнє Богданеч, спільне виконання усіма хорами обов'язкових творів під час паради хорів вулицями Пардубіце та неконкурсних концертів. Яскраво заявив про себе український колектив і на спортивно-розважальному дійстві „Іфасіяда", де українська команда отримала чашу за найкращі костюми.

Разом з тим хор з Острогу та студентський народний театр „Бриз" виконали почесну місію, яку їм доручив „Культурно-мистецький форум ім. князів Острозьких". З ініціятиви учасника форуму, режисера Богдана Денисюка делеґація

(Закінчення на стор. 18)

Студентський хор Острозької академії на Міжнародному фестивалі академічних хорів „IFAS-2010" у місті Пардубіце, Чеська Республіка.

Краєзнавчому музеєві - 30 років

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 30 років тому, 20 вересня 1980 року, в Бережанській міській ратуші, було урочисто відкрито краєзнавчий музей. Ініціятором його створення, організатором і першим директором був краєзнавець Степан Дудар. Збирали пам'ятки школи, численні родини з міста і сіл району.

Коли Україна стала незалежною, у музеї настала нова ера – історична правда поверталася у громадське життя. На допомогу прийшли керівники підприємств, організацій та установ, підприємці, колеґи з обласних музеїв – краєзнавчого і художнього. Працівники музею змістовно представили історію рідного краю, Української Повстанської Армії, Пласту, гімназії та національного відродження. І музей набрав теперішнього вигляду.

Центральне місце в експозиції займає макет замку-фортеці роду Синявських, виконаний художником Зіновієм Мігоцьким, який й нині при музеї очолює раду художників. Тепер він – Заслужений працівник культури України.

В музеї можна дізнатися про діячів української культури, які народилися або жили й працювали на Бережанщині, зокрема про Тимотея Старуха, Осипа Ковшевича, Володимира Бемка, Михайла Західного, Франца Коковського, схилити голову перед пам'яттю гімназистів Мирослава Кушніра, Осипа Дякова-Горнового, Дмитра Мирона-Орлика, Ярослава Старуха.

Відвідувачі ознайомлюються з історією Українських Січових Стрільців, їх героїчною обороною гори Лисоні. Згадано найстарших пластунів міста – Володимира Савчака, Ярослава Пришляка, Степана Голяша.

Серед пам'яток образотворчого мистецтва увагу привертає портрет Тараса Шевченка пензля відомого художника Антона Манастирського, уродженця села Завалів.

Від 2008 року директором музею працює Надія Голод. З нею прийшли молоді працівники, які внесли свіжий струмінь у його діяльність.

Програма святкування 30-річчя музею була надзвичайно насиченою. Науковці взяли участь у конференції „Актуальні питання реґіонального музейництва: теорія і практика". 20 вересня у святково прибраній залі була виставка рушників, вишитих найкращими майстринями краю.

Першим музейників поздоровив о. Роман Маслій, котрий благословив усіх молитвою. Надійшли вітання від учасників Всеукраїнського з'їзду музейників, Українського центру розвитку музейної справи. За участю Асоціяції філателістів району відбулося погашення ювілейного конверта, виданого на замовлення міського клюбу „Колекціонер" .

Звучали чудові українські пісні й музика, щирі побажання гостей працівникам музею, де бережуть надбання народу, той великий духовний спадок, що допомагає збагнути глибину віків українськоої історії.

Тетяна Будар

Під час свята в Бережанському краєзнавчому музеї.

Генадій Надоленко – новий Посол України в Ізраїлі

ЄРУСАЛИМ. – Посаду Надзвичайного і повноважного Посла України в державі Ізраїль посів 40-річний Генадій Надоленко, який досі працював керівником Торговельно-економічної місії у складі Посольства України в США. Ще раніше він був керівником департаменту інформаційних стратегій інформаційної служби Секретаріяту Президента України.

Мені було приємно зустріти земляка з Київщини – Г. Надоленко народився і закінчив середню школу в Баришівці, що на Київщині, де тече красива річка Трубіж, шумлять верби, весною співають солов'ї.

Коли він народився у фотокореспондента місцевої газети „Баришівські вісті" Олексія Надоленка, я працювала в цій редакції. Хлопчик виріс, закінчив Національний аґрарний університет, згодом став слухачем Дипломатичної академії при Міністерстві закордонних справ України. І тепер ми зустрілися в Ізраїлі.

Надзвичайний і повноважний посол України в Державі Ізраїль Генадій Надоленко. *Фото: Михайло Каґанович*

Я запитала про перші враження від Єрусалиму, де температурний стовпчик не показував минулого літа менше 38 градусів за Цельсієм.

– Скажу відверто, особливо приємною була зустріч з українською громадою. Ми відразу домовилися про створення координаційної ради при Посольстві і видання свого друкованого органу, в якому будемо інформувати про новини України й Ізраїлю, висвітлювати життя української громади в Ізраїлі, розповідати про вечори української поезії і пісні, вечорниці, заходи до знаменних дат, співпрацю України та Ізраїлю.

– Які пріоритети в співпраці двох держав?

– Передовсім розвиток політичних, економічних і культурних зв'язків. Уже запланована візита Президента Ізраїлю Шимона Переса до України. Я вже відвідав кілька ізраїльських підприємств високих технологій, де є чому повчитися, але є про що розповісти й ізраїльським промисловикам. Плянуємо співпрацю в галузях аґрарної промисловости, медицини, телекомунікацій. Найближчим часом плянується засідання українсько-ізраїльської підприємницької ради, в якій візьмуть учать понад 100 компаній з України та Ізраїлю. Готується підписання спільної угоди про взаємний захист інвестицій. В площині культурних взаємин буде обмін музичними колективами. Тепер, коли підписана угода про скасування віз між нашими країнами, є над чим працювати і в туристичній сфері. Чекаємо, що угода набере чинности на початку наступного року.

– Нещодавно в Ізраїлі святкували День Незалежности України. На вечорі були члени ізраїльського Кнесету, Патріярх Єрусалимський і всієї Палестини Феофіл, представники різних громадських організацій, вчені, журналісти, дипломати. Присутніх пригощали українськими стравами, для них співали українських народних пісень. Що було найскладнішим на вечорі?

– З деякими гостями довелося говорити російською мовою. От якби усі в Ізраїлі володіли українською!

– Чи ізраїльські евкаліпти нагадують Вам рідну Баришівку?

– Так, евкаліпти схожі на верби, яких так багато на берегах річки Трубіж. Евкаліпти пахнуть гарно, але їхнє листя не таке ніжне, як у верби.

– Яке ставлення України до ситуації на Близькому Сході?

– Наші країни мають намір і надалі розвивати збалансовані взаємини, і тому вважаю, що вреґулювання ситуації на Близькому Сході повинно принести ґарантовану безпеку Ізраїлеві. Я буду утверджувати позитив у взаєминах наших країн і наших народів, які жили і живуть разом багато віків, щоб нові покоління українців і євреїв вписали в історію обох народів гідні сторінки.

Світлана Глаз

Український...

(Закінчення зі стор. 1)

на школа", як неприбуткова домівка для багатьох українських американських організацій.

Член Ради директорів Тетяна Гусар виступила з словом про першого президента св. п. О. Черника, який був на цій посаді майже 10 років. Вона нагадала про харизматичну особистість д-ра О. Черника та його вміння організувати центр і зібрати так багато українських організацій у період формування.

Другий президент УОКЦ Б. Захарчук, який відслужив 13 років у двох окремих каденціях, розповів про свою працю і приємно здивував присутніх своїм щедрим датком для центру у сумі 30 тис. дол.

Третім президентом був Микола Лютий, який раптово помер під час своєї каденції. Його донька Линда у своєму слові говорила про любов батька до України, всього українського, а особливо – до українського центру. Олександер Михайлюк був тимчасовим президентом після відходу М. Лютого. Багато років він також був членом Ради директорів.

Вибрана у 1999 році Патриція (Петруся) Савчак стала наступним президентом. Продовжували процвітати культурні імпрези – Друга мозаїка українського мистецтва, музично-танцювальна програма у Філядельфійському музеї мистецтв, постанова дитячої оперети „Хоробрий півник" та присвята ґалерії ім. О. М. Черника на спеціяльному прийнятті. Вона також подала коротку історію УОКЦ та висловила сподівання про його майбутнє.

Діючий президент Б. Павлюк заохотив Українську федерацію Америки, Українських Американських ветеранів та Українську кредитову кооперативу „Самопоміч" переміститися до центру, а також сприяв створенню пляну будівництва, результатом якого є набагато кращий вигляд будинку. Б. Павлюк згадав про свою ідею написання книги на честь 30-річчя центру, яка складається з понад 400 сторінок і саме друкується.

Б. Павлюк нагородив Орисю Гевку почесною таблицею за її 30-літнє служіння для УОКЦ, представив нового екзекутивного директора Марка Тарнавського, який у своєму слові привітав можливість працювати для добра центру.

Р. Дубенко зачитав список добродіїв, які пожертвували для центру понад 10 тис. дол. Вітання і даток на 5,000 дол. надійшли до УОКЦ від президента фундації „Спадщина" д-ра Юліяна Куляса, а голова дирекції Української кредитової кооперативи „Самопоміч" Маруся Колодій вручила чек на 50 тис. дол. Гуцульське товариство „Черемош", одна з перших організацій УОКЦ, пообіцяло даток на 500 дол.

Вечір продовжувався у головній авдиторії присвятою залі ім. Б. Захарчука, відзначеного громадою за довгі роки президентства.

Б. Павлюк запросив Б. Захарчука та його дружину Дзвінку перерізати стрічку та урочисто відкрив поздоровну таблицю. Ведучий Богдан Мізак попросив Митрополита С. Сороку і Архиєпископа Української Православної Церкви в США Антонія та отців освятити залю. Д-р Зеня Черник щедро похвалила УОКЦ за його численні досягнення за останні 30 років. Б. Захарчук, який був надзвичайно зворушений презентацією, подякував присутнім за таку честь. Його син Данило та донька Оленка пожертвували 2,000 дол. на подальше відновлення головної залі.

На завершення Б. Мізак виголосив вітальний тост Б. Захарчукові, за яким всі заспівали „Многая Літа". Він також подякував членові дирекції Наталці Фірко, комітетові і працівникам Центру за проведення цієї пам'ятної імпрези. Архиєпископ Антоній після вечері виголосив завершальну молитву. Гості продовжували свято танцями під музику оркестри „Темпо".

Переклад з англійської мови:
Наталія Гріґа

Борис Захарчук (в центрі) з родиною і друзями на святкуванні 30-ліття Українського освітньо-культурного центру у Філядельфії.

Колишній Президент Українського освітньо-культурного центру Борис Захарчук разом з дружиною Дзвінкою перетинають стрічку в новій залі ім. Бориса Захарчука.

Голова дирекції Кредитівки „Самопоміч" Маруся Колодій передає Борисові Павлюкові, президентові Українського освітньо-культурного центру, даток в сумі 50 тис. дол.

Повернення Оксани Лятуринської

„Свіча пам'яті" на спомин про Оксану Лятуринську.

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Минуло 40 років відходу однієї з найвидатніших жіночих постатей в українській поезії – Оксани Лятуринської. На пошанування її пам'яті 3 жовтня було проведено захід „Свіча пам'яті" в Літературному музеї Уласа Самчука.

Певний час О. Лятуринська навчалася в Братській школі в Острозі, де вперше проявила здібності до малювання, захопилася книгами з острозької бібліотеки.

На „Свічі пам'яті" виступили професор Мойсей Гон, письменники Анатолій Криловець, Лідія Рибенко, Євген Шморгун, Микола Береза, Петро Велесик, директор Рівненського краєзнавчого музею Олександер Булига, художник Феофан Бобрик, завідувачка Літературним музеєм У. Самчука Інна Нагорна. Говорили про тернистий шлях, відданість українським ідеалам та різнобічний талант О. Лятуринської, який однаково сильно проявився в образотворчому мистецтві і літературі.

У передвоєнні роки майстри-

(Закінчення на стор. 18)

Тема зустрічі – стан української мови

КИЇВ. – 7 жовтня, за програмою візити експертів Ради Европи, в залі колеґії Міністерства освіти та науки України відбулася нарада з питань моніторинґу мовної освіти.

Очолював нараду Майкл Байрам – професор Дарґемського університету Великої Британії, також були представники міністерств освіти Норвеґії та Німеччини. З української сторони участь в нараді приймали працівники Міністерства освіти та науки, департаменту загальної середньої та дошкільної освіти, Всеукраїнського об'єднання „Кобзар", Національної Академії Наук та заслужені вчителі.

В процесі обговорення М. Байрам розповів про европейську політику щодо розвитку української мови та національної освіти України. Він зауважив, що розвиток української мови переживає складний період. Рада Европи не може залишатися байдужою, а тому просить перерахувати усі реальні проблеми, які склалися навколо двомовности в Україні. „Наше основне завдання – це обмінятися досвідом, провести глибоку аналізу та зробити висновки", – сказав М. Байрам.

Як один з шляхів вирішення цього питання він запропонував тісну співпрацю з державними науковими закладами, що сприяють розвиткові української мови, залучення широких кіл громадськости для популяризації національної мови, а головне – поєднання практики використання мови та теорії її викладання.

У відповідь на цю пропозицію голова Всеукраїнського об'єднання „Кобзар" Дмитро Папета заявив, що громадськість активно займається захистом, розвитком та популяризацією української мови. Також він розповів, що проблема мови полягає не в методах викладання і не в навчальних закладах, а в історичних обставинах, які пережила Україна. Він також зауважив, що відсутність комунікаційного бар'єру між мовами перешкоджає поширенню української мови з навчальної сфери у побутову.

Головний спеціяліст департаменту загальної середньої та дошкільної освіти Катерина Таранік-Ткачук підтвердила, що мовна проблем справді знаходиться не в школах, і що зміна навчальних програм не дасть бажаного результату.

Після бурхливого обговорення, українська сторона вирішила активно використовувати досвід европейських колеґ, а представники Ради Европи з радістю погодилися надати посильну інформаційну та матеріяльну підтримку для поширення української мови від підручника до повсякденного життя кожного українця.

Лера Крок,
заступник голови Всеукраїнської громадської організації „Літературне об'єднання „Кобзар"

ЗУАДК допомагає Україні

Юрій Наконечний

КИЇВ. – У квітні цього року Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) вислав в Україну 40-футовий контейнер гуманітарної допомоги, яка включала одяг, взуття, інвалідні візки, ходунки, милиці і т. п.

Вантаж прибув до Києва в червні. Віра Принько, представник ЗУАДК в Києві, розподілила цю допомогу поміж багатодітними та малозабезпеченими сім'ями, сиротами, незрячими людьми та інвалідами в різних містах і селах.

Інвалідні візки та ходунки отримала центральна районна лікарня у Вознесенську, Миколаївська область. Одяг та взуття отримали Українське товариство сліпих (відділ в Черкасах), Товариство „Просвіта" (Київ), Міжнародна асоціяція „Козацтво" (Київ і Тлумач, Івано-Франківська область, 153 родини і особи в прикарпатських селах Делеви, Братишів, Королівка, Живачів, Жуків, Прибилів, Гавриляк, Злуків, Бортники і Надорожна. У селах провести акцію допомогли місцеві школи.

ЗУАДК отримав відгуки та подяки, у яких зокрема говориться: „Висловлюємо щиру вдячність за

(Закінчення на стор. 21)

Діти-сироти отримують одяг, який надіслав в Україну Злучений Український Американський Допомоговий Комітет. Фото: Віра Принько

Конференція про князя Острозького

Заступник міського голови Дубна Олександер Карпюк вручає вимпел та електронну книгу „Князі у Дубні" юному історикові та художникові Миколі Климчукові.

ДУБНЕ, Рівненська область. – Український князь Костянтин Острозький (1460-1530) був одним з найвидатніших полководців і політичних діячів на тодішніх европейських теренах. На його рахунку 76 переможних битв з татарами, волохами, московітами. З нагоди 550-річчя від дня народження князя в Дубні школярі написали наукові праці про його діяння та спадщину, а потім захищали свої дослідження на історико-краєзнавчій конференції.

Ідея проєкту належить заступникові міського голови Олександрові Карпюкові, котрий забезпечив вирішення усіх організаційних питань проєкту. Почалася конференція на тих теренах, де бував князь. Зараз тут є Спасівська церква, а раніше був Спасо-Преображенський монастир, куди приїздив власник Дубна, переодягався у простий селянський одяг, залишався у храмі наодинці і, стоячи годинами на колінах, читав молитви до Бога. Подібних прикладів з життя К. Острозького, збереглося чимало і учні у своїх працях залюбки використовували їх.

Анна Жомко зосередила свою увагу не тільки на виграних князем баталіях, але й на поразках. Андрій Лукащук зробив наголос на княжому меценатстві. Завершальний етап конференції відбувся у відреставрованій тронній залі Дубенського замку.

Кожен учасник конференції отримав разом з історичними вимпелами електронну книгу директора Державного історико-культурного заповідника міста Дубна Петра Смоліна „Князі у Дубні".

Євген Корецький

Презентовано енциклопедію антирадянського опору

КИЇВ. – 2 жовтня у столичному Будинку вчителя відбулася презентація енциклопедичного довідника „Рух опору в Україні: 1960-1990“, нагородженого на Форумі видавців у Львові 2010 року та відзначеного Міжнародним благодійним фондом „Україна-3000“ як унікальна книга.

Упорядники тому вперше спробували звести докупи у вигляді енциклопедії відомості про найрізноманітніших борців проти тоталітаризму — шістдесятників, авторів і поширювачів самвидаву, дисидентів, борців за права людини, які активно діяли в останні часи радянського режиму.

На презентацію прибули з різних реґіонів України понад 200 колишніх учасників українського національно-визвольного руху, дисидентів, політв’язнів, які своєю діяльністю і позицією сприяли українському рухові в 1960-1990-их роках. Були присутні колишні працівники „Голосу Америки“ Ада Кулик і Ярослав Бігун, Радіо „Свобода” – Андрій Гайдамака.

Презентацію розпочато національним гимном, після чого директор видавництва „Смолоскип“ Ростислав Семків вказав на подвійне значення довідника: це книжка-спогад для тих, хто є в ній, та книжка-підручник для нових поколінь.

Співавтор довідника, дослідник та колекціонер українського самвидаву, колишній працівник радіо „Свобода” Григорій Панчук з Бельгії сказав: „Довідник – це історія, наше минуле, але, водночас, і наше майбутнє. Його завдання – дослідити долю українців в Україні крізь призму радянської дійсности“.

Осип Зінкевич, голова видавництва „Смолоскип”, головний редактор і ведучий презентації, представив присутнім членів редколегії довідника і авторів статтей Г. Панчука, Олену Голуб, Олеся Обертаса і Михайла Трушенкова.

Голова видавництва розповів, що проєкт енциклопедичного довідника про рух опору виник ще на початку 1980-их років, і нинішнє видання враховує ті напрацювання, які були зроблені дотепер.

Зліва: директор видавництва „Смолоскип” Ростислав Семків, члени редколегії і автори статей енциклопедичного довідника: Осип Зінкевич (головний редактор), Григорій Панчук, Олесь Обертас, Михайло Трушенков, Олена Голуб.

У першому ряду зліва: Іван Гель, Олесь Сергієнко (син Оксани Мешко). У другому ряду зліва: Ярослав Бігун, Ада Кулик (колишні працівники „Голосу Америки” зі США), Андрій Чорнодольський з США, Надія Зінкевич. У третьому ряду зліва Олекса Різниченко.

До виступів зареєструвалися 53 особи, але через брак часу могли виступити лише 15 осіб.

Левко Лук’яненко висловив подяку і шану видавцям і запропонував дещо іншу концепцію наступного видання – видати енциклопедію про тих, які боролися за незалежність України.

Один з авторів книжки, директор Музею українського самвидаву видавництва „Смолоскип“ О. Обертас, підтримав його.

Лариса Лохвицька, політв’язень і правозахисник, висловила побоювання, що видання подібного зразка може бути останнім. „Ми бачимо, як нищиться Інститут національної пам’яті України, як нападають на організаторів фестивалю повстанської та патріотичної пісні“, – сказала вона.

Цікавими, конструктивними, а часом і критичними думками ділилися з присутніми колишні політв’язні Євген Сверстюк, Іван Гель, Олександер Дробаха, Дмитро Мазур, Олесь Шевченко, Володимир Сіренко, а також Михайло Косів, Атена Пашко та інші.

Андрій Чорнодольський з США відзначив: „Ця книжка не є кінцевим призначенням, вона для того, щоб наступні покоління працювали і жили для України“.

Мистецьку частину презентації відкрила ведуча Леся Матвійчук, а започаткувала піснями Народна артистка України Ніна Матвієнко, а далі звучали пісні на вірші Василя Стуса, Юрія Литвина, Бориса Антоненка-Давидовича, Святослава Караванського та інших у виконанні О. Голуб, зачитувалися поезії, а також сторінки зі спогадів та щоденників політв’язнів.

Виступили бандуристи, Тарас Компаніченко, гурт „Хорея козацька“, молоді виконавці Ярослав Джусь, Леся Голуб, Микола Косицький та інші.

Світлана Ромашко ілюструвала виступи картинами з життя і діяльности політв’язнів.

Любов Багацька

Вшанування пам’яті Софії Русової

РІПКИ, Чернігівська область. – 1 жовтня у Будинку художньої творчости в селищі міського типу Ріпках відбулось свято працівників освіти. Президент Благодійного фонду ім. Софії Русової Іван Чаус вручив почесні грамоти директорові Ріпкинської гімназії ім. С. Русової Наталії Корж, керівникові обласного центру ім. С. Русової Світлані Гарус, заступникові директора з виховної роботи Олешнянської середньої школи Тетяні Глущі, вчительці молодших кляс цієї ж школи Зої Шило.

А наступного дня, 2 жовтня, в селі Олешні відбулося всеукраїнське мистецьке свято на вшанування пам’яті С. Русової.

Серед гостей свята – голова районної державної адміністрації Віктор Бугай, голова районної ради Юрій Лемешко, начальник відділу освіти райдержадміністрації Леонід Багмут, голова районного комітету профспілки працівників освіти Павло Красківський.

З Чернігова прибули перший заступник голови облдержадміністрації Станіслав Прокопенко, голова обласної ради Надія Романова, начальник управління освіти і науки облдержадміністрації А. Заліський; з столиці України – директор Національного науково-дослідного інституту українознавства академік Петро Кононенко, лавреат Національної премії ім. Тараса Шевченка, кобзар-лірник Василь Нечепа, голова Всеукраїнського жіночого центру „Спадщина“ Галина Дацюк, представники багатьох сіл Чернігівщини та інших міст України.

Урочисто відкрили свято своїм виступом старшокласники Олешнянської школи ім. Софії Русової. Голова Чернігівської обласної ради Н. Романова розповіла, як область турбується про реставрацію садиби С. Русової в Олешні, що увічнює тут перебування родини Ліндфорсів і самої С. Русової, яка полишила по собі багатющу творчу спадщину, що стала одним з наріжних каменів в історії української педагогіки.

Іван Пасемко,
Київ

Повернення...

(Закінчення зі стор. 16)

ня створила маштабну історичну портретну ґалерію українських князів, гетьманів, письменників – без ужиття фарб, олівцем на папері, сірою і чорною тушшю, пером, навіть вугіллям.

Залишила О. Лятуринська також чималу скульптурну спадщину. Її скульптури виставлялися на виставках у Празі, Львові, Відні, Лондоні, Берліні, Парижі. За її проєктом на замовлення Українського Національного Об'єднання в Голяндії споруджено пам'ятник на могилі полковника Євгена Коновальця.

У Празі, в Спілці українських мистців, письменників і журналістів, вийшла її перша поетична збірка „Гусла", потім – „Княжа емаль", а в 1955 році, у Торонто, збірка „Веселка", яка завершила трикнижжя поетки. Серед прозових творів треба назвати книгу „Материнки", яка під псевдонімом Роксани Вишневецької з'явилася в таборових умовах у 1946 році.

Вірші О. Лятуринської прозвучали на вечорі з вуст Інни Нагорної, Заслуженого артиста України Олексія Заворотнього, студентів, учасників творчого об'єднання „Вишневий пиріг".

О. Лятуринська поставала в образі втікачки. Бо постійно їй доводилося рятуватися втечею від гострих проблем. У юності вона змушена була втікати зі свого дому, бо її хотіли віддати заміж за старого, нелюбого чоловіка. Потім довелося втікати за кордон, аж до Америки, через власні переконання. На схилі літ була втеча від лікарів та лікарень. Але ніколи не було втечі від України. За кордоном вона настільки наблизилася до отчого краю, що сповна заслуговує називатися однією з найвидатніших та найулюбленіших дочок України.

Студентський...

(Закінчення зі стор. 13)

вшанувала пам'ять воїнів УНР, похованих у Пардубіце.

За тиждень до появи цієї пропозиції Товариство українців у Пардубіце „Пам'ять" на чолі з Ганною Величко виявило місце могили. Монумент, виготовлений для поховання у 1932 році письменницею та скульпторкою Оксаною Лятуринською (яка, до речі, навчалася в Острозькій гімназії), не був знищений, як вважалося до цього. Він залишився фактично неушкодженим, зберігши чітку й виразну українську символіку попри лихоліття війни, роки комуністичного режиму, два додаткові поховання у могилу, визнання у 1970 році поховання покинутим.

Враховуючи усі ці обставини, урочисте покладання до пам'ятника квітів, привезених з України, під супровід українського хорового співу та промови ініціаторів дійства, організаторів фестивалю і представників Посольства України у Чеській Республіці, стало значущою подією для української історії та культури.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.

Список охоплює 2009 рік.

Управа Фундації Українського Вільного Університету в Ню-Йорку подає список жертводавців до преси за 2009 рік. Канцелярія не подає наукових титулів, бо не маємо всіх в картотеці, вибачаємось.

Сердечну подяку складаємо підприємцеві Миколі Бойчуку за 627,840 дол., Михайло і Анастазія Пирський 30,000 дол., Логаза 10,000 дол. зі спадку, Роксанна Децик TTEE 5,000 дол., Іван Галавай 3,533 дол., Александер і Марія Крищик 1,000 дол., Борис Глинський 700 дол., Марія Андрусяк 600 дол., Мирон і Беатріче Левицькі 500 дол., Іванна Ратич 500 дол., Орест Цяпка 400 дол., Провидіння 300 дол., Алекс й Ірина Ховайло 300 дол., Константин і Богдан Булавка 250 дол., Стефан і Тамара Тимків 250 дол., Богдан Качор 220 дол., Ярослав і Галя Оберишин 200 дол., Юрій і Віра С. Кап 200 дол., Александер Р. Стрільбицький 200 дол., Петро Пшик 200 дол., Аркадій і Ольґа Осеретко 200 дол.

По 100 дол. зложили:

Ольга Чипак, Павло Шило, Міра Оришкевич, Стефан Р. і Анна Галлік, Василь і Оля Ільчишин, Ярослав і Алла Лешко, Володимир і Анна Рак, Мирон Масловський, Дмитро і Оксана Січ, Марія Дупляк, Орест Небеш, Орест Бараник, Тамара Бурда, Мирон Масловський, Ярослав Бігун, Микола Меффц, Любомира Шеремета, Ярослав Заплітний, Орест Веселий, Володимир Клебович, Ярослав і Лар. Музичка, Наталя Кравчук, Тарас і Юля Шепелявий, Василь Сосяк, Оксана Луцька, П. Р. Річард Ком.

Зложили по:

Василь Чаплій 75 дол., Іван Буртик 45 дол., Микола Галів 45 дол., Ярослав Кіцюк 40 дол., Анна Любомира Мичковський 40 дол., Іван і Надія Гафткович 40 дол., Ірина Насадукі 40 дол., Джан Пріслов 5 дол.

По 50 дол. зложили:

Зеновія Стецишин, Любомира Шеремета, Юрій і Дарія Кульчицькі, Теодор Воляник, Борис Карпенко, Корнель Сеник, Володимир і Лідія Торус, Ольґа Ільків, Богданна Бігун, Микола і Марія Лилак, Еміль М. Майбо, Орест Небеш, Михайло Боївка, Орест і Любомира Чапельські, Іван і Барбара Половчак, Адвентіна і Віталій Піянкоф, Ярема Волосенко, Анна Серант, Марта Рудик, Ліда Волошин, Мирослав Шміґель, Дмитро Новошитський, Микола і Володимир Ярко, Ростислав Мельник, Марія Бакалець, Зіна і Александер Ілюк, Марія Борковська, Богдан Барабаш, Дарія і Евген Гановський, Ярослав і Богданна Ґелета, Богдан Журавський, Іванна Шкарупа, Іван і Аліс Яриш, Михайло Тренза.

По 30 дол. зложили:

Любомира Огаренко, Богдан Сікора, Роман Андрушків /120 за книжки /.

По 25 дол. зложили:

Роман Ричок, Атанас Кобрин, Мирослава Венке, Іля Шевчук, Володимир і Уляна Дячук, Богдан і Ольга Бродин, Микола і Перл Бартків, Марія Кріслатий, Яким Тенюк, Всеволод і Лідія Саленко, Христина, Юрій і Ліза Демідович, Теодор Ступар, Андрій й Ірина Шульга, Павло й Анна Слободян, Евген Садовський, Люба Шевченко, Мирослав і Зеновія Кулинич, Роман і Арлін Стасів, Володимир і Ольга Гриньків, Нік і Жоен Семенюк, Павло Перун, Анастазія Серкез, Володимир Петльований, Лов Марчук, Гелена Козак, Василь Білан, Роман Копичук, Зоряна Клюфас, Михайло А. Сміт, Діана Кана, Ольга Балабан, Жан Половчак, Мирон Корнага, Дмитро Коваленко, Павло і Орися Покорні, Леонід Карнет-Харченко, Зіновія Бігун, Михайло Данилишин, Андрій Шульга, Анна Любомира Мичковський, ДГ Гайдук, Григорій Давид, Ірина Новак, Ксеня і Богдан Корженьовські, Василь Микитин, Михайло Казаренко, Муляк Жеан Пієр Кнап.

По 20 дол. зложили:

Марія Іськів, Петро і Реа Грицак, Богдан і Дана Казанівський, Стефа і Юрій Заяць, Бернард і Аделяйда Скасків, Стефан і Люба Іванчук, Федір і Марія Гайовий, Алекс Панченко.

По 15 дол. зложили:

Александер Пришляк, Марія Елнік, Роман Стефанюк, Параня Яворів, Микола Ставничий, Володимир і Алекс Гошко, Іван Добрянський, Вілліям Сверед, Андрій Германський, Василь й Ірина Іванчишин, Андрій Паньків, Любомир і Галина Пиріг, Катерина Васильченко і Марі Келлі, Михайло Василишин, Михайло Тарапецький, Іван Лобай, Елена Робінс, Александер Лужницький.

По 10 дол. зложили:

Іван Романюк, Дмитро Мельник, Петро і Каталіна Мак, Б. Волтер Дитиняк, Раїса Євтушенко, Олена Варварів, Роман Трач.

Список перекладений з англійської мови на українську. Вибачаємось, якщо чиєсь ім'я чи прізвище неправильно подане.

Управа Фундації УВУ щиро дякує шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики. УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ сповняв і буде сповняти обов'язки, які накладає на нього Батьківщина. З проголошенням ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ УВУ став НАУКОВИМ ВІКНОМ УКРАЇНИ В ЗАХІДНІЙ ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СВІТ, сповняючи важливу ролю в сучасному розвитку і закріпленні МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ. Фундація УВУ в ЗСА продовжує розбудову „Бібліотек і архівів української діяспори" при університетах України.

ВАША пожертва сьогодні на студії в УВУ і в Україні – це національний „капітало-вклад" у формуванні професійних кадрів для України.Доложім усіх зусиль, щоб ми всі вклали свою цеголку в цю велику розбудову для нашої держави і освіти, для УВУ нашого Амбасадора поза межами Батьківщини. Ваша пожертва, менша чи більша, по Вашій спроможності є оцінена. Всі пожертви і датки на різні проєкти при Фундації УВУ чи на Постійні Стипендійні Фонди у Вашому імені Ви можете відтягнути від податку. Чеки просимо виписувати на Ukrainian Free University Foundation, Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ в Ню-Йорку.

Управа Фундації УВУ

Mailing Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
Foundation, Inc.
136 2nd Avenue,
New York, NY 10003

UNITED STATES POSTAL SERVICE®

Statement of Ownership, Management, and Circulation (All Periodicals Publications Except Requester Publications)

1. Publication Title: SVOBODA
2. Publication Number: 5 3 0 - 4 2 0
3. Filing Date: OCT. 15, 2010
4. Issue Frequency: WEEKLY
5. Number of Issues Published Annually: 52
6. Annual Subscription Price: $45.00/MEMBERS $55.00/NON-MEMBERS
7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (Not printer) (Street, city, county, state, and ZIP+4®): SVOBODA, PO BOX 280, 2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ07054
   Contact Person: WALTER HONCHARYK
   Telephone (Include area code): 973-292-9800
8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher (Not printer): UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC., PO BOX 280, 2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054
9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor (Do not leave blank)

Publisher (Name and complete mailing address): UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC, PO BOX 280, 2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054

Editor (Name and complete mailing address): ROMA HADZEWYCZ, SVOBODA, PO BOX 280, 2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054

Managing Editor (Name and complete mailing address): (SAME AS ABOVE)

10. Owner (Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.)

Full Name	Complete Mailing Address
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.	PO BOX 280, 2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054

11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box → ☐ None

Full Name	Complete Mailing Address

12. Tax Status (For completion by nonprofit organizations authorized to mail at nonprofit rates) (Check one)
The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for federal income tax purposes:
☐ Has Not Changed During Preceding 12 Months
☐ Has Changed During Preceding 12 Months (Publisher must submit explanation of change with this statement)

PS Form 3526, September 2007 (Page 1 of 3 (Instructions Page 3)) PSN 7530-01-000-9931 PRIVACY NOTICE: See our privacy policy on www.usps.com

13. Publication Title: SVOBODA
14. Issue Date for Circulation Data Below: OCTOBER 8, 2010

15. Extent and Nature of Circulation		Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date
a. Total Number of Copies (Net press run)		4,900	4,900
b. Paid Circulation (By Mail and Outside the Mail)	(1) Mailed Outside-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541(Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	3,923	3,923
	(2) Mailed In-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	0	0
	(3) Paid Distribution Outside the Mails Including Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, Counter Sales, and Other Paid Distribution Outside USPS®	420	420
	(4) Paid Distribution by Other Classes of Mail Through the USPS (e.g. First-Class Mail®)	32	32
c. Total Paid Distribution (Sum of 15b (1), (2), (3), and (4))		4,375	4,375
d. Free or Nominal Rate Distribution (By Mail and Outside the Mail)	(1) Free or Nominal Rate Outside-County Copies included on PS Form 3541	75	75
	(2) Free or Nominal Rate In-County Copies Included on PS Form 3541	0	0
	(3) Free or Nominal Rate Copies Mailed at Other Classes Through the USPS (e.g. First-Class Mail)	21	21
	(4) Free or Nominal Rate Distribution Outside the Mail (Carriers or other means)	122	122
e. Total Free or Nominal Rate Distribution (Sum of 15d (1), (2), (3) and (4))		218	218
f. Total Distribution (Sum of 15c and 15e)	▶	4,593	4,593
g. Copies not Distributed (See Instructions to Publishers #4 (page #3))	▶	307	307
h. Total (Sum of 15f and g)	▶	4,900	4,900
i. Percent Paid (15c divided by 15f times 100)	▶	95.25%	95.25%

16. Publication of Statement of Ownership
☒ If the publication is a general publication, publication of this statement is required. Will be printed in the OCT 22, 2010 issue of this publication. ☐ Publication not required.

17. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner: Walter Honcharyk ADMINISTRATOR — Date: OCT. 15, 2010

I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including civil penalties).

PS Form 3526, September 2007 (Page 2 of 3)

СПОРТ

Бокс: Віталій Кличко переміг Шенона Бріґса

ҐАМБУРҐ, Німеччина. – Віталій Кличко у п'ятий раз відстояв титул чемпіона світу у надважкій вазі за версією WBC після чотирирічної перерви в професійному боксі.

16 жовтня він переміг американця Шенона Бріґса за точками у двобої, який протривав усі 12 равндів, хоча американець міг впасти після сьомого равнду, але вистояв.

Ш. Бріґс – найсильніший суперник В. Кличка-старшого після Ленокса Люїса. Американець не тільки витримав зливу ударів, але у 12-му равнді, коли ледве стояв на ногах, намагався атакувати і сподівався на перемогу.

До бою з В. Кличком Ш. Бріґс підійшов у гарній фізичній формі. Але українець з першого равнду визначив свою перевагу. До сьомого равнду обидва боксери не розкривалися. Українець поступово збільшував свою перевагу, але не включав ударні серії, даючи по одному удару. У сьомому равнді Ш. Бріґс міг впасти, але вистояв після трихвилинного биття і вийшов на восьмий равнд. Пізніше він вже ледве стояв на ногах.

Після 10-го равнду Ш. Бріґс у своєму кутку впав повз стільчик. Останні равнди В. Кличко завдавав ударів в голову Ш. Бріґса, але американець стояв, а вболівальники почали аплодувати.

В. Кличко був розчарований, що не переміг нокавтом. Суддя бою аплодував обом боксерам.

18 жовтня Ш. Бріґс залишався в лікарні Ґамбурґу після програного бою з В. Кличком. Боксер підкреслив, що в нього немає важких травм голови, а під пильною увагою лікарів він перебуває лише через ушкодження руки. На 19 жовтня призначена хірургічна операція через розрив зв'язок плеча.

Після операції Ш. Бріґсові буде потрібне лікування переломів вилиць і носа. Обстеження виявило в боксера також ушкодження барабанної перетинки.

Наступним суперником В. Кличка для обов'язкового захисту титулу за версією WBC може стати кубинець Одланєр Соліс, який у грудні повинен провести відбірковий двобій проти американця Рея Остіна. *(„Чемпіон")*

Чемпіон світу за версією WBC в суперважкій вазі, український боксер Віталій Кличко (праворуч) та американський боксер Шенон Бріґс під час бою 16 жовтня за титул чемпіона світу в суперважкій ваговій категорії за версією WBC в Гамбурґу, Німеччина. *Фото: УНІАН*

Футбол: Евро-2012

Служба безпеки України складає для УЕФА попередній „чорний" список вболівальників, які не зможуть потрапити на змагання чемпіонату Евро-2012, тому що зможуть створити найбільші проблеми організаторам турніру. У нього вже потрапили вболівальники з Києва, Харкова та Кривого Рогу.

Подібні списки складаються зараз в Польщі, Росії, Англії, Хорватії, Сербії.

* * *

Експертна комісія УЕФА з питань енерґетичного забезпечення відвідала в Харкові стадіон „Металіст", де відбудуться змагання Евро-2012, і висунула низку вимог, які ще потрібно виконати. В цілому експерти УЕФА залишилися задоволеними станом енерґетичного забезпечення стадіону та кваліфікацією відповідальних працівників.

* * *

Київська міська рада внесла зміни до цільової програми підготування та проведення у Києві фінальної частини Евро-2012. Зміни стосуються наземного транспорту у Києві, який до Евро-2012 плянується суттєво оновити.

За рахунок бюджетних фондів та на умовах фінансового лізинґу буде закуплено 210 автобусів, 210 тролейбусів, 46 трамвайних вагонів. За кошти Европейського банку реконструкції та розвитку буде придбано 185 автобусів та 185 тролейбусів. *(„Чемпіон")*

Зростає...

(Закінчення зі стор. 2)

змішування ролей деякими представниками державної влади“. З непритаманною дипломатам однозначністю Ж. Фора сказав, що „має на увазі СБУ, яка… зараз присутня практично у всіх сферах життя країни“. Таку тенденцію дипломат вважає „аномальною та такою, що викликає серйозну стурбованість“.

Екс-заступник міністра закордонних справ України Валерій Чалий розцінив цю заяву Посла як попередження нинішній владі: „Це один з чинників, який може вплинути на надходження інвестицій. Це не єдиний чинник. Але це сиґнал, який тиражується засобами масової інформації. І не стільки послами чи дипломатичними представниками, а організаціями, які стежать за ситуацією з засобами масової інформації (ЗМІ) в Україні і світі“.

В. Чалий сказав, що не знає жодної країни, за винятком країн Африки чи Латинської Америки, де „голова Служби безпеки був би одночасно головою медія-голдінґу та членом Вищої ради юстиції, яка серйозно впливає на судові рішення і суддів“.

У свою чергу, директор Міжнародного інституту демократій Сергій Таран пояснив жорстку реакцію французького Посла тим, що міжнародна спільнота „ніколи не пробачає заборони на масові протести, що зараз відбуваються через суди, та тиску на ЗМІ, яким керує“ СБУ: „СБУ нічим не відрізняється від інших силових структур в Україні. Але саме СБУ зав’язана на тиск у ЗМІ, і це викликає серйознішу реакцію, ніж дії інших силових органів в державі“.

Відстеження спецслужбою не загроз країні, а змісту щоденників блоґерів, на думку С. Тарана, ставлять Україну в один ряд з такими східніми деспотіями, як Китай, де уряд вдається до боротьби з інтернетом.

Причиною цього політолог вважає рівень правосвідомости представників нинішньої влади, які прийшли в політику переважно з підприємництва: „А якщо вони і мали відношення до політики, то це була політика часів Президента Леоніда Кучми, коли була досить жорстка монополія на думку. І вони просто не розуміють якоїсь іншої системи“.

Політолог висловив жаль з того, що „людей, які здатні відкрито працювати з засобами масової інформації, в Партії Реґіонів можна перерахувати на пальцях однієї руки“. *(„Німецька хвиля“)*

ЗУАДК...

(Закінчення зі стор. 16)

передані нам інвалідні візочки та ходунки для хірургічного відділення нашої лікарні. На сьогоднішний день, зважаючи на скрутні фінансово економічні можливості, ця допомога є надзвичайно вчасною і вкрай необхідною. – Головний лікар району М. Гоменюк“.

„Черкаська обласна організація сліпих, що налічує 1,968 інвалідів по зору, щиро вдячна Вам за надану допомогу. Завдяки Вашій допомозі, незрячі люди можуть виживати в складному сучасному житті. Інваліди нашої організації вдячні Вам за отриманий одяг. – Голова організації В. Зубач“.

„Всеукраїнське товариство „Просвіта” висловлює Вам щиру подяку за гуманітарну допомогу для братів і сестер в Україні. Частина гуманітарної допомоги була розподілена між малозабезпеченах та багатодітних сімей-просвітян. – Голова Товариства, народний депутат України Павло Мовчан“.

„Міжнародна асоціяція „Козацтво” засвідчує Вам свою пошану і щиру вдячність за виділення частинної гуманітарної допомоги (одяг та взуття), яка розподілена і видана багатодітним та малозабезпеченим сім’ям нашої асоціяції. – Верховний отаман Михайло Шитий“.

„Нас розділяють тисячі кілометрів, та ми відчуваємо Вашу підтримку і допомогу. Ваша турбота була дуже доречною і необхідною для багатодітних і малозабезпечених сімей. – Директор школи села Гавриляк Ольга Савіцька“.

„Безмежно вдячні Вам за братську підтримку багатодітних, малозабезпечених та напівсиріт села. Ніщо так не вражає в наші непрості часи, як безкорисливість, милосердя і щирі подарунки, які принесли радість і тепло українським сім’ям. – Директор школи села Злуків Галина Павлишин“.

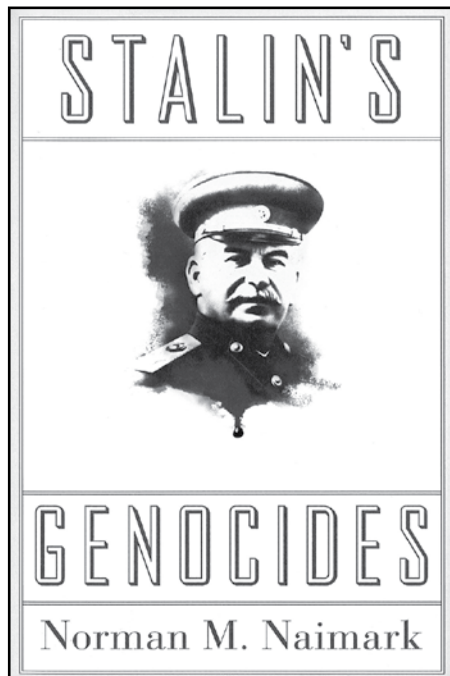
„В далеке, віддалене від обласного центру село Бортники надійшла благодійна допомога для малозабезпечених сімей та дітей-сиріт, яка з радістю була прийнята. Від імені батьків дітей висловлюю щиру вдячність Вам і всьому колективу ЗУАДК, що в такий важкий період Ви не забуваєте про знедолених та дітей-сиріт. Зрозуміло, що всі проблеми Ви не вирішите, але вже цей факт запалює в душах дітей тепло і надію, що про них хтось дбає, ними хтось піклується. – Директор школи Галина Гарасимів“.

В Україні настали дуже важкі часи, ніхто не дбає про людей. ЗУАДК висловив подяку всім, хто дав можливість вислати цей гуманітарний вантаж для потребуючих в Україні.

НОВІ ВИДАННЯ

На доказ злочину – геноциду

Норман Наймарк. „Stalin's Genocides". Princeton University Press. Ню-Джерзі. 2010.

У той час, як телевізійні екрани вже аж до надміру показують лише Адольфа Гітлера як найбільшого злочинця XX ст., книга „Сталінські геноциди" професора-історика Станфордського університету Нормана Наймарка доводить, що сталінські вбивства у 1930-их роках, як і Голокост А. Гітлера, повинні клясифікуватися як геноцид.

Автор арґументує, що визначення геноциду, прийняте Організацією Об'єднаних Націй у 1948 році, штучно обмежене лише чотирма категоріями жертв: національною, етнічною, расовою і релігійною. Майже всі раніше пропоновані проєкти цього документу включали ще дві категорії: суспільну і політичну. Але „совєти" закулісними махінаціями домоглися скреслення цих двох категорій.

Тим часом у багатьох випадках масового знищення українців Москва своїми діями і своєю пропаґандою створювала якраз такі категорії жертв. Так, наприклад, 30 тис. розстріляних і 2 млн. депортованих „куркулів" якраз і становлять таку суспільну групу.

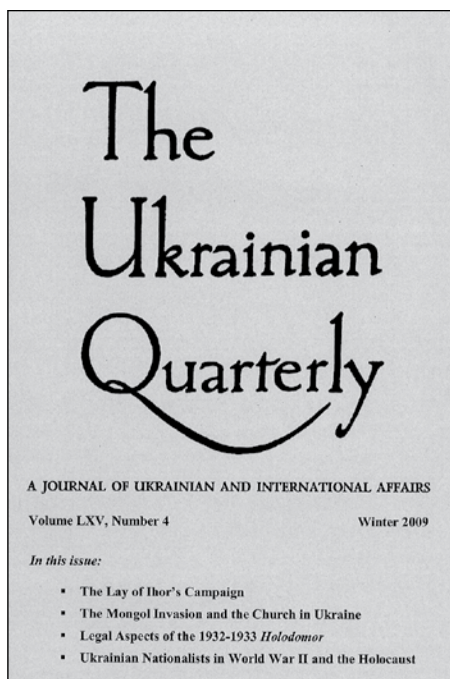
Автор протягом майже всієї книжки послуговується прикладами сталінського нищення України. Крім цього, книжка має окремий розділ „Голодомор", який автор закінчив так: „У висліді Сталін, Молотов, Каґанович і такі ж їхні прихвосні були переконані, що українські селяни, як група, були „ворогами народу" і заслуговували на знищення. Цього вистачало совєтам; тим самим це повинно вистачати, щоб заключити, що український голод був геноцидом".

У час, коли представники Росії з світових трибун заперечують геноцид Голодомору, ця книжка утверджує справедливість української позиції.

Петро Матула,
Вашінґтон

Появився унікальний випуск „Українського Квартальника"

„Український квартальник" (The Ukrainian Quarterly: A Journal of Ukrainian and International Affairs). Український Конґресовий Комітет Америки. (Vol. LXV, No. 4 – Winter 2009).

„Український квартальник" (The Ukrainian Quarterly: A Journal of Ukrainian and International Affairs), що його видає Український Конґресовий Комітет Америки, вже понад 65 років інформує науковий світ про минуле й сучасне України.

Ранні числа цього журналу, що вийшли у 1950-1960-их роках, мали політичне забарвлення. Журнал стояв в обороні українського народу, який тоді був під совєтським ярмом. Він віддзеркалював і коментував події і процеси, що в той час відбувалися в Україні. Більшість статтей у цьому періоді були присвячені політичній тематиці. Вони часто були написані полемічним стилем проти гноблення українського народу, його культури і його самого буття.

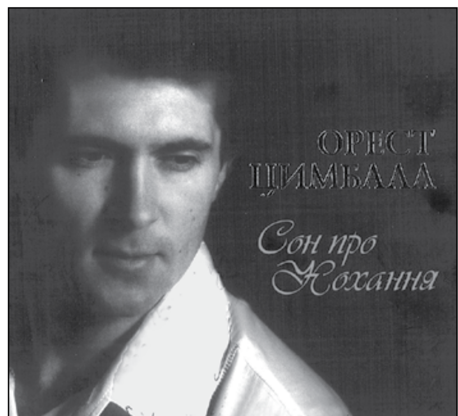
Сьогодні діяпазон тематики журналу дуже широкий. Це наукові статті з літератури, історії, соціології, політології та ін. Він має читачів у різних країнах світу, включно з Україною. Цей випуск робить унікальним новий англомовний переклад староукраїнського епосу „Слово о полку Ігореві" (The Lay of Ihor's Campaign), що його опрацювали Альберт Кіпа й Леонід Рудницький. Переклад здійснено в українському дусі з нагоди 210-річчя першого друку епосу. Переклад, який має 620 рядків, прикрашений чотирма ілюстраціями Якова Гніздовського.

Передмова до перекладу охоплює такі розділи: „Природа твору", „Історичний фон", „Рукопис", „Авторство", „Жанр". У цій передмові автори також обговорюють ролю „Слова" для української ідентичности, історичної пам'яті й літературної традиції.

Це число „Квартальника" містить також інші вартісні статті, матеріяли й рецензії.

Д-р Ярослав Заліпський,
голова Осередку праці
Наукового Товариства
ім. Шевченка,
Філядельфія

Новий компакт-диск співака Ореста Цимбали „Сон про кохання"

Вже сама назва компакт-диску Ореста Цимбали „Сон про кохання" привертає увагу не тільки закоханих пар, але й тих, кому таке кохання ще тільки мрія або сон. Йдеться про надзвичайне видання, яке нагадує про львівську музичну естраду передвоєнного періоду та таких її творців, як композитори Богдан Веселовський чи Степан Гумінілович. Мелодії танґа, фокстроти, чарлестони, які приходили до нас з Південної Америки чи США, були тоді у моді, а разом з цим ставали поштовхом для згаданих та інших композиторів творити українські версії тих мелодійних ритмів.

Б. Веселовський закінчив Віденський університет з дипломом маґістра права, був доктором економічних наук і одним із перших творців української естрадної пісні. Він писав легку танцювальну музику, яка звучала в ресторанчиках і кав'ярнях. У 1949 році Б. Веселовський з сім'єю виїхав до Канади, де працював на канадському радіо.

С. Гумінілович навчався у філії Музичного інституту ім. Миколи Лисенка в Коломиї. Маючи музичні здібності, він проявив себе як автор численних творів естрадного жанру, які отримали велику популярність серед переселенців у Німеччині й Австрії, США і Канаді.

О. Цимбала, елеґантний співак, своїм способом співу та інтерпретації, теплотою звуку нагадує американського співака італійського походження Пері Комо. Слухаючи його виконання пісень, що входять у це видання, треба сказати, що це розкішний інтимний романтизм, це українська естрада у найкращому виконанні.

О. Цимбала цим диском зумів повернути до життя українські пісні 1930-их років. Оркестрації пісень Богдана Криницького та О. Цимбали – знамениті. Професійний, елеґантний як оркестровий, так і вокальний супровід, як і уся платівка, витримані у дусі згаданого часу.

Запис зроблено у „Студії Лева" у Львові. Крім таких відомих уже клясичних пісень, як „Прийде ще час" чи „Не плачте, рожі" Б. Веселовського, є й мало знані, як „Лиш тебе одну" чи „Сумно". Це саме можна сказати про пісні С. Гуміліловича „Ґальло-ґалльо" чи „Я тут – ти там", „Байдужі", „Фонтан". Приваблива обгортка робить це видання бажаним. На диску записано 12 пісень з тривалістю звучання 44 хвилини.

Видавець – фірма „Наш формат". Видавництво випустило вже не одне видання з українськими піснями чи мелодіями в стилі „ретро", чим зробило надзвичайно корисну справу, бо збагатило українську музичну культуру, яка тепер особливо потребує якнайбільшої допомоги. Видавництво діє у Києві, але має свої філії у Львові та Івано-Франківську.

Комплект-диск „Сон про кохання" можна придбати в Українському музеї Ню-Йорку. Тел.: (212) 228-0110 і (212) 228-19477. Електронна пошта О. Цимбали: orestcymbala@yahoo.com, а його тел.: (380-67) 453-4715.

Володимир Луців,
Лондон

Відеодиск „Зустріч" з бесідою пастора Джорджа Давидюка

Призначена для відеоперегляду біблійна бесіда євангельського пастора Джорджа Давидюка „Зустріч" має назву „Сім слів, що їх не знав Адам". Розповідь цікава не тільки для християн, тому що Біблія може послужити джерелом знань про минуле і настановою на праведне життя для кожної людини.

Перший чоловік Адам знав дуже багато. Адже це саме він дав назви усім рослинам, птахам, тваринам і рибам, які створив Бог і привів до Адама, щоб той дав їм імена. Усе ж були слова-поняття, яких Адам спершу не знав, але засвоїв після свого гріхопадіння.

Адамові довелося дізнатися, що таке смерть, гріх, нагота, прокляття, печаль, терни, меч. Дж. Давидюк розглядає сутність кожного з цих слів у безпосередньому зв'язку з сучасним життям.

Цей відеодиск поширюватиметься в Україні, але його можна придбати за 10 дол. у пастора Дж. Давидюка, написавши на адресу: George Davidiuk, P. O. Box 2067, Indian Trail, NC 28079. Тел.: (704) 882-0412.

Л. Хм.

Шановні читачі!
Повідомлення про нові книги, а також рецензії на них „Свобода" вміщує за умови отримання цих видань.

Пам'яті Бориса Пачовського

Український мистецький світ зазнав чергової втрати. Після важкої невиліковної недуги 11 серпня помер мистець Борис Пачовський. Відійшла людина, яка була інтеґральною частиною дуже активного мистецького життя. В студентські роки був співзасновником і членом правління Товариства молодих мистців, а згодом членом Об'єднання мистців-українців в Америці.

Народився Б. Пачовський 1931 року в Перемишлі, в родині знаного поета Василя Пачовського. Разом з старшим братом Романом, який помер в 1968 році, був надзвичайно активним членом мистецького світу.

Р. Пачовський був довголітним секретарем Об'єднання мистців, а Б. Пачовський, який вже в студентському віці відзначався здібностями ґрафіка, оформляв каталоги для виставок об'єднання, які в той час відбувались кожного року. Його дереворити часто появлялись на титульних сторінках каталогів.

До США він прибув у 1950 році і оселився в Ню-Йорку, де вступив до Ню-йоркського університету, який закінчив з відзначенням ступенем бакалавра. Після закінчення університету вступив до вищої мистецької школи „Арт студенс ліґ" в Ню-Йорку, де вчився один рік.

Б. Пачовський малював олією і акварелею, займався дереворитом і ліноритом, відзначався модерною стилевою формою. Він влаштувався на працю в ділянці прикладного мистецтва, де мав поважні успіхи, став мистецьким директором популярних музичних журналів „Мюзикал-ревю" і „Стерео-ревю". За ориґінальність і винахідливість титульних сторінок тих журналів був нагороджений Товариством американських ілюстраторів престижною нагородою „Арт директорс ріворд".

Крім праці в прикладному мистецтві, не занедбував творчої праці, брав активну участь у виставках Об'єднання мистців-українців. А коли перестало існувати об'єднання, брав участь у виставках у Гантері при церкві св. Івана Хрестителя, а також у виставках американських мистецьких товариств. Цікавився старовинною японською графікою, збираючи кращі її зразки. Набутий досвід використав як лектор в Інституті азійських студій в Ню-Йорку.

Для відпочинку займався судноплавством, перепливаючи як член залоги Атлянтичний океан до Бермуди та інших пунктів. В цьому його зацікавленні брала участь як член залоги його дружина Джоан.

Залишив Б. Пачовський у смутку, крім дружини, дочку Катю та сина Андрія. Мистець відійшов, але будуть жити його мистецькі праці, буде жити образ скромної, чутливої і обов'язкової людини.

Богдан Титла,
Йорктавн-Гайтс, Ню-Йорк

З глибоким смутком ділимося сумною вісткою, що 14 серпня 2010 р. на 84-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий муж, батько, дідусь, брат і вуйко

СВ. П.

Осип Бачик „Лоза"

Залишилися у глибокому смутку і жалю:

дружина	– Оксана з дому Сцібайло
доньки	– Оксана Тамара
	– Рома Ґабур з мужем Стефаном
	– Лариса Дробенко з мужем Володимиром
внуки	– Стефан і Антоній Ґабури
	– Марко, Михайло і Андрій Дробенки
сестра	– Олена Зборовська з родиною
свати	– Ірена і Яків Ґабури з родиною
	– Марія і Іван Дробенки з родиною

Панахида була відправлена 17 серпня 2010 р. в похоронному заведенні Thomas Quinn & Sons в Асторії.

Похоронні відправи відбулися 18 серпня 2010 р. в церкві св. Духа в Асторії, Н. Й., а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

В ПЕРШУ ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ ДО ВІЧНОСТИ мого найдорожчого Чоловіка, Батька і Діда

СВ. П.

інж. РОМАНА КОВЧА

10-19-2009

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ БОЖІ ЛІТУРГІЇ

відправлені в церквах:

- Матері Божої Неустаючої Помочі, Dearborn Hights, MI
- св. Івана Хрестителя, Detroit, MI
- св. Миколая, Перемишляни, Україна

10-17-2010 і 10-19-2010

Про молитви в пам'ять Романа просить дружина Ярослава з родиною.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
Відділ у Філядельфії
ділиться сумною вісткою, що 6 жовтня 2010 р. відійшов у вічність

СВ. П.

інж. ВОЛОДИМИР ГОРБОВИЙ

нар. 18 жовтня 1921 р. у місті Чорткові в Україні.

Довголітній член Управи Філядельфійського Відділу Товариства Українських Інженерів Америки.

Дружині Олені, дочці Роксоляні, синам Андрієві і Маркові висловлюємо наші найглибші співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа Відділу

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої найдорожчої мами, бабці, прабабці, сестри і тети

СВ. П.

МАРІЇ САВИЦЬКОЇ

18 липня 1914 р. – 22 вересня 2010 р.

будуть відправлені

Заупокійні Служби Божі

в суботу, 30 жовтня 2010 р., о год. 9:30 ранку

в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку і в інших церквах.

Вічна Їй пам'ять!

Родина

• НА ПРОДАЖ •

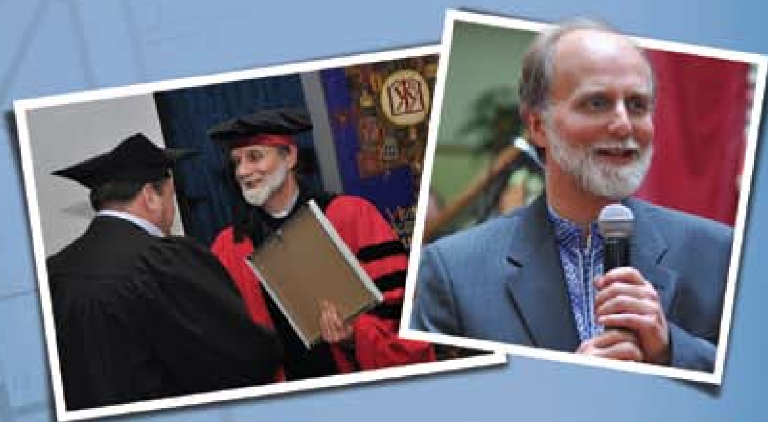
На продаж кондомініюм (55+) в українському селі у Центральному Ню-Джерзі. Спокійна секція. Загально 5 кімнат (2 спальні). Близько склепів і головних доріг. Тел.: 908 429-9213

Продається кондомініюм, разом з меблями, в українському селі ім. св. Андрія, у North Port, FL., 2 спальні, 2 лазнички. До спільного вжитку басейн.
Тел.: (941) 423-1300 або (440) 842-1993

• ДО ВИНАЙМУ •

2-спальневий апартамент в 4-родинному будинку на тихій вулиці біля South Orange, NJ. Опалення і вода включені в оплату. Ціна за домовленістю.
Тел.: (973) 735-7331

Святочним обідом відзначім 15-ту річницю відновлення Українського Католицького Університету і 50-ліття о. д-ра Бориса Ґудзяка

що відбудеться у неділю, 7-ого листопада о год. 2-ій полудня, в Українському Народному Домі, 140 Second Avenue, New York
Вступ: 50 дол.

Просимо зголоситися до 30 жовтня, на адресу: NYCFUCU, c/o Self Reliance Association, 98 Second Avenue, New York, NY 10003 або телефонувати: п. Оксана Лопатинська, (212) 777-1336
Весь прихід призначений на УКУ

У неділю, 7-ого листопада о год. 12-ій дня о. д-р Борис Ґудзяк відправить Св. Літургію у церкві Св. Юра при 7-мі вулиці, між 2 і 3-ою авенями.

На тлі - Проект майбутнього університетського містечка